

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Underviisningsmaaden

i

**Borgerdyds skolen
paa Christianshavn.**

Udgiven

af

Dr. Phil. **N. B. Krarup,**

Skolens Forstander.

Indbydelseskrift

til

den aarlige Hovedexamen

fra 16de til 21de Juli 1841.

Kjøbenhavn.

Frykt hos **Directeur Jens Hostrup Schultz,**
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

For tale.

Den Beretning om Borgerdybskolen paa Christianshavn, jeg ifjor udgav, er bleven velvillig modtagen af Alle, der offentlig have yttret sig derom. Dette har givet mig Mod og Lyst til iaar at meddele, som Fortsættelse deraf, en detailleret Underretning om Underviisningsmethoden i de forskjellige Fag, saaledes som den for nærværende Tid er.

Særdeles ønskeligt vilde det være, om denne Begyndelse kunde fremkalde lignende Fremstillinger af Methoden i andre Skoler, og at mange Skolebestyrere vilde lægge paa Hjerte, hvad Rector Bohr siger i sit Program. Ronne 1840. S. 21. "Af alle de Emner, der kunne vælges til Gjenstand for Skoleprogrammer, forekommer Intet for Tiden mig vigtigere, end at dygtige og erfarne Skolemænd vilde fuldstændigen meddele, hvad Methode de i deres Underviisningsfag have fulgt og befundet sig vel ved." Derved vilde Alle kunne komme til at benytte hver

Eufelts Erfaring, og mangt et Misgreb af yngre Lærere vilde efter al Rimelighed forebygges; vist er det, at det for en Skole selv er i høi Grad gavnligt og oplivende, at dens Lærere foranlediges til at gjøre sig ret klart, ikke blot, hvad de ville, men ogsaa, paa hvad Maade de stræbe at naae det, de have foresat sig.

Skulde Noget ønske noiere, paa Autopsie grundet, Underretning enten om Skolen idethede eller om et eller andet enkelt Punct, vil det være os en Forsiøelse at give ham den uden al Forbeholdenbed, og der er Intet til Hinder for, at han — ved at hospitere i Timerne og ved med egne Dine at see og undersøge Alt — skaffer sig al den Kundskab om Skolen, han maatte ønske.

Christianshavn, den 25de Juni 1841.

N. B. Krarup.

Indhold.

Side.

Fortale.	
Indledning	1—2.
Undervisning i Latin	3—14.
— — Græsk	15—20.
— — Dansk	20—28.
Orthographien her i Skolen	28—29.
Undervisning i Lydst.	29—30.
— — Fransk	31—33.
— — Engelsk	33—34.
— — Religion	34—38.
— — Historie	38—43.
— — Geographie	43—46.
— — Mathematik i de stud. Cl.	46—48.
— — — — Reaalcl.	48—49.
— — Regning	49—50.
— — Naturhistorie	50—51.
— — Naturlære	51—52.
— — Calligraphie	52—55.
Reglement for fristlige Arbejder	57—58.
Undervisning i Tegning	58—59.
— — Gymnastik og Svømning	59—60.
Om Forholdet mellem Reaalcl. og de stud. Classer	60—62.
Forsvar for Læsetiden her i Skolen	62—65.
I hvilken Alder bør man begynde paa Latin?	65—66.
Skoleefterretninger	66—78.

Af Pædagogikens Historie viser det sig tydeligt, at Lærers Personlighed er det Vigtigste baade ved Opdragelse og Underviisning. Hvergang en Mand med fortrinligt Talent til dette Fag er fremstaaet, har han, fordi han selv var begejstret og forstod at begeistre Andre, udrettet noget Overordentligt. Naar Andre efterfulgte hans Fremgangsmaade, viste det sig, at de ikke kunde bevirke det Samme. Det gaaer nemlig med Opdrageren og Læreren, som med Digteren, Taleren, Billedhuggeren o. s. v.; mangler han af Naturen Talent, vil han med al sin Anstrengelse ikke bringe det vidt, om han endog har de bedste Mønstre for sig.

Men skjøndt det forholder sig saaledes, at enhver Lærer ved det Talent, han besidder, maa danne sin Methode efter sin egen Natur — ligesom overhovedet ingen Kunstner indskrænker sig til blot at efterligne nogen anden —, og skjøndt Fremgangsmaaden kan og bør modificeres i det Uendelige, ikke blot efter de forskellige Læregjenstande, men ogsaa efter Disciplenes forskellige Personlighed: er der dog i Tidens Længde vundet visse almindelige Resultater; og det er vistnok Tilfældet endog med den talentfuldeste Lærer, at han kan have Gavn af at gjøre sig bekendt med andres Fremgangsmaade. Han vil derved kunne bringes paa en og anden Tanke, som før ikke er falden ham ind, faae Mod til at forsøge Noget, som han vel har tænkt paa, men ansaae for udførligt, ialfald foranlediges til at gjøre sig Rede for, hvorfor han selv bærer sig anderledes ad. Derfor har jeg troet, at en udførlig Meddelelse om, hvorledes vi her i Sko-

len stræbe at naae vort Maal, ikke vil være uvelkommen eller uden Nytte, skjøndt naturligviis hverken jeg eller mine Medlærere ansee den Fremgangsmaade, der bruges her i Skolen, for fuldkommen eller affluttet, eller agte at blive staaende derved, om vi i Fremtiden komme til den Erkjendelse, at noget Andet er rigtigere.

Efter moden Overveielse er det befundet hensigtsmæssigt at lade enhver Lærer selv udtale sig om sin Methode, fordi det neppe vil være muligt for nogen Skolebestyrer — endog med den bedste Villie — ikke stundom at komme til mere at fremstille, hvad han personlig holder for det Rigtigste, end hvad der i Virkeligheden finder Sted. Dertil kommer endnu, at enhver Lærers Personlighed paa denne Maade bedre træder frem, og at der saaledes gives et anskueligere Billede af Skolen, end det vilde skee, om nogen Enkelt bearbejdede det Hele. Dette Gode synes at opveie det Trættende, der for den flygtige Læser maa være i, at det Samme flere Gange gjentages ofte med uvæsentlige Modificationer. Kun i enkelte Fag have de forskjellige Lærere forenet sig om i Fællesskab at fremstille deres Underviisningsmaade.

Udgiveren haaber, at Ingen vil forarge sig over, at de Fleste af os ikke have søgt at undgaae det saa ofte forekommende "jeg". Idetmindste paa mange Steder have vi let **kunnet** undgaae det ved Omskrivninger, men fordetmeste ikke **villet**, fordi dette "jeg" betegner, baade at den Talende personlig indstaaer for den factiske Sandhed i Meddelelsen, og at den Methode, han følger — om den endog grunder sig paa Binf af Skolens Forstander eller Andre — ikke er ham paatvingen, men den, han paa sit uværende Standpunct betragter som den rigtigste.

Underviisning i Latin.

„Man soll die Grammatica den Kindern wohl einbilden. Denn, wo solches nicht geschieht, ist alles Lernen verlohren und vergeblich. Es sollen auch die Kinder solche Regulas Grammaticae aussagen, daß sie gedrungen und getrieben werden, die Grammatica wohl zu lernen. Wo auch den Schulmeister solche Arbeit verdreuset, wie man viel findet, soll man denselbigen lassen laufen, und den Kindern einen andern suchen, der sich dieser Arbeit annehme, die Kinder zu der Grammatica zu halten. Denn kein größerer Schade allen Künsten mag zugefügt werden, denn wo die Jugend nicht wohl geübet wird in der Grammatica.“

M. Luther.

IV studerende Classje.

Det Maal, Underviisningen her stræber at naae, er at bringe Discipelen til Fasthed i Formlæren, især den paradigmatiske Deel; Læsebogen tjener her blot til at anvende det Lærte. Det Vigtigste af Formlæren er læst lectieviiis 4 Gange saaledes, at det Foregaaende altid betragtes som lært, og deri examineres bestandig. For at bringe Discipelen til Selvvirksomhed og til med Lethed at anvende det Lærte, har jeg stræbt at gjøre Underviisningen saa practisk, som muligt. Derfor anvendes strax det Lærte ved at anføre en Mængde Exempler, en stor Deel Substantiver declineres deels ene, deels i Forbindelse med Adjectiver; Verberne indøves især ved at spørge fra Dansk til Latin, hvorved Discipelen ganske naturlig bringes til med Hurtighed at kunne giengive de danske Former paa Latin. I de første Maanedet af Skoleaaret er læst udelukkende Grammatik.

Uf Borgens latinske Læsebog er læst de 32 første Stykker; Stykket oversættes, og Grammatiken bringes til Anvendelse ved nøiagtig at gjenneengaae hvert enkelt Ord, omsætte Substantiverne i andet Tal og andre Casus, Verberne i andre Personer, og længere hen forandre active Sætninger

til passive og omvendt; enhver Sætning konstrueres, og der gjøres Rede for de enkelte Dele af Sætningen.

I Begyndelsen af Skoleaaret opskriver hver enkelt Discipel paa den store Tavle Substantiverne i forskellige Casus, Verberne i forskellige Tider og Personer, eller alle Disciplene declinere eller conjugere opgivne Ord igjennem og skrive dem paa de smaa Tavler. Senere maa Discipelen i sin Stilebog oversætte de danske Stykker i Bogen, og dertil føies ofte flere Exempler, som af mig dicteres, for hjemme at oversættes. Naar disse Stile ere rettede og gennemgaaede høit i Classen, maa Discipelen til næste Gang indføre i en lille Bog de Sætninger, hvori han har gjort Feil, rettede, og kunne gjøre Rede for sine Feil til næste Grammatiktime.

For at tilveiebringe et saa stort Glosesforraad, som muligt, maa ikke alene ethvert Ord i Lectien finnes udenad, men til hver Dag læres desuden idetmindste ti Gloser efter Glosebogen; her er det tilladt Enhver at læse flere end de ti opgivne, og jeg troer, at denne Tilladelse at læse udenom ansporer den flittige, idetmindste er mangen flittig Dreng ofte kommen med een ja to Piller Gloser. Nævnes et Substantiv, maa det altid nævnes tillige i Genitiv, og altid med et Adjectiv hos sig, for at frembringe Fasthed i Kønnet.

For at befordre en tydelig og rigtig *) Udtale anvender jeg Choralæsning; Disciplene rejse sig op, jeg oplæser et Stykke med nøiagtig Accentuation og Tonesald, og Alle gjentage det Oplæste paa een Gang, aldeles som det er forelæst. Det har ved Brugen af denne Methode stadfæstet sig, at den er særdeles skikket til at lære Discipelen at læse correct; kjender

*) Vi lægge her i Skolen, ligesom overalt i Tydskland, Vægt paa at udtale Ordene efter de Accentuationsregler, som de gamle Grammatikere have opbevaret. Da disse Regler baade ere bestemte og simple, er Sikkerhed deri ikke forbunden med Vanskelighed, naar Disciplene fra Begyndelsen ikke høre Andet end det Rigtige.

Læreren sine Disciple, kan han nøiagtig bemærke, om nogen læser feil.

Det er en almindelig Erfaring, at Disciplene vuste at være beffjestede; derfor anvender jeg alle Midler, for at opnaae dette; her et Exempel: Naar et længere Pensum af Grammatiken er gennemgaaet, og jeg kan være sikker paa, at det er forstaaet af de Fleste, lader jeg To og To examinere hinanden i alt det Læste, jeg gaaer selv omkring, hører derpaa og retter, hvor jeg opdager Feil; derved opnaaes endnu den Fordeel, at Discipelen bliver examineret gennem hele Lectien, og denne indbyrdes Examination tjener tillige til at øve ham i at gjøre Spørgsmaal i det Lærte, hvilket Børn have megen Vanskelighed med.

Det vil af det Foregaaende være indlysende, at jeg fornemmelig lægger Vind paa Grammatiken, som jeg tillige søger at forklare saaledes, at den kan tjene som almindelig Basis for den følgende Sprogunderviisning.

Chr. Bartholin.

Om Underviisningen i Latin i III Classe B.

De Disciple, der ved sidste Hovedexamen opflyttedes i 3^{die} Classe B, havde lofselig læst den paradigmatiske Deel af Badens latinske Grammatik; ogsaa i denne Classe har Hovedformaalet været nøiagtigere og fuldstændigere at indprente denne i Hukommelsen. 5 eller 6 Gange have vi nu ved Skoleaarets Ende gennemgaaet den lectievís.

Borgens latinske Læsebog er læst heelt igjennem, med Uudtagelse af de to sidste Blade; Glosebogen er lært udenad; ogsaa de Stykker, der ellers blot anvendes til Øvelse i at tyde og oversætte, have Disciplene ved Bogens senere Gjennemlæsninger skullet forberede sig saaledes paa, at de giengive Latinen efter Dansken.

Baade ved Underviisningen i Grammatik og i Læsebog har jeg bestræbt mig for at bibringe dem saamegen Glose-

kundskab, som muligt, Noget, som, hvis det forsømmes i den Alder, der er saa vel oplagt derfor, vanskelig indhentes senere.

Tre Stile ere i Regelen skrevne, deels hjemme, deels paa Skolen, hver Uge. Alle Gloser, som Noget kan være uvidende om, dicteres tilligemed Daasken; ogsaa alle ifor deres Standpunct nødvendige Vink og Oplysninger meddeles saa rigelig, at Fristelse til Feilen skulde synes ganske at forsvinde. Stilene retter jeg enten hjemme eller i Disciplenes Paasyn, og ved Mærker i Margenen betegnes alle forekommende Feil. Naar disse ere ham forklarede, skal han selv forandre det Urigtige til det Rigtige. Nu gjennemlæses atter Stilen og der tildeles en ny Character, under Navn af Stilerettelse. Naar 5 eller 6 Stile saaledes ere skrevne, anvendes en mundtlig Stilerettelsestime, hvorved yderligere Leilighed gives til at gjentage og befæste det Lærte.

Leilighedsviis i Lydnings- og Stile-Timerne gjøres opmærksom paa de vigtigste Sætninger af den latinske Syntaxis, som i de sidste 4 Maanedes læres efter Bogen lectieviis.

Svenningsen.

Underviisningen i Latin i III Klasse A og II Klasse B.

De forhen lærte syntactiske Regler læres fuldstændigt og bestemt, af Syntaxen læses fremdeles i 3^{die} Klasse A indtil Brugen af Tempora, i 2^{den} Klasse B Resten; den paradigmatiske Deel repeteres i begge Classer.

Stilene, hvoraf der skrives to eller tre hver Uge, gennemgaaes, efter at være rettede, med den størst mulige Fuldstændighed, saaledes at ikke blot Feilene rettes, men der ogsaa tilføies de forskjellige andre Maader, hvorpaa Stedet rigtigt kunde gives. De Bemærkninger, der saaledes gjøres, notere Disciplene sig enten i selve Stilen (i III Klasse A) eller i en særegen Bog (i II Klasse B), og det paaligger dem da, den følgende Dag at kunne gjøre noiagtigt Rede for, baade hvad der er det Rette og hvorfor.

I 3^{die} Classe A er i dette Aar læst af Cornelius Nepos til Iphicrates, i 2^{den} Classe B Cicero's Tale for det maniliske Lovforslag, samt den første og anden Tale imod Catilina, tilføjede den tredje og fjerde Bog af Caesar de bello Gall. Det forefattede Pensum oversattes fra Latin til Dansk og eksempelvis omvendt, Disciplene maae vide noie Bæstend med de af Læreren tilføjede grammaticalske og historiske Bemærkninger, en Deel af det Læste læres udenad; henimod Slutningen af Skoleaaret repeteres det Hele.

I begge Classer gjenneemgaaes Lectien, naar den sættes for.
Sundh.

Underviisningen i Latin i II Classe A.

Da de Disciple, jeg modtager til I Aars Underviisning i Latin i 2^{den} Classe A, sædvanlig ere vel funderede i Formlæren og den første Deel af Syntaxis (Casuslæren), som ogsaa omtrent er Alt, hvortil Badens Grammatik, i sin nuværende Skikkelse et Flidværk uden Eenhed og indre Sammenhæng, er et nogenlunde brugbart Hjælpe middel, retter jeg især min Underviisning paa Læren om den udvidede Sætning, hele Sætningens Indtræden som Subject eller Object, eller forklarende, udiere bestemmende og betingende de enkelte Dele i Sætningen og den Indflydelse, denne Indtræden udøver paa selve den indtrædende Sætnings Form. Ved Aarets Begyndelse meddeler jeg derfor Læren om Tempora og Modi, Infinitiv, ut, quod, Participia o. s. v. i visse korte Hovedregler knyttede til Exempler, jeg giver som Opgave til den latinske Stil; de paa denne Maade fastsatte Regler overfører jeg dernæst paa Forfatterne's Læsning, idet jeg søger at knytte den ene noie til den anden, ved navnlig, naar det første korte Schema af Sætningelæren er givet, videre at udføre de enkelte Dele af dette, eftersom Læsningen af Forfatterne (i Aarets Begyndelse altid en Prosaist; iaar Cicero) dertil maatte give Anledning, saaledes at de følgende Stile opfordre til Anvendelse af de Regler, jeg i de foregaaende Dage har givet under Læsningen; ligesom jeg ofte under Examinationen af Forfatterne henviser til den ud-

jorligere Forklaring af et eller andet Punct, den mundllige Gjennemgaaen af Stilen har indeholdt. Denne nye Forbindelse mellem den latinske Stiil og Forfatternes Læsning bevirker, at Disciplene med Opmærksomhed høre efter og omhyggelig notere mine Bemærkninger i egne dertil indrettede Notebøger, som jeg, for at paasee, at selv den mindre Flittige anskaffer og holder dem, nu og da efterseer.

Hvad Forfatternes Læsning angaaer, da foretrækker jeg ialmindelighed at lade Disciplene hjemme forberede sig uden Hjælp fra min Side, i det jeg da examinando meddele de Oplysninger, Stedets Forstaaelse udkræver. Ligesom i Regelen Eftermanden idetmindste maa oversætte det, Formanden har været oppe i, saaledes overhøres den følgende Dag det engang Gjennemgaaede, før vi gaae videre. Finder jeg derimod et Sted for vanskeligt til, uden alt for stor Tidsspilde, at kunne overlades til Disciplenes egen Forberedelse og Rettelsen examinando, da gjennemgaaer jeg (saaledes i *Mar Philippica I^{ma}*, tildeels *Terents's Andria* og prologus i *Heautontimorumenos*) i Begyndelsen af Timen, for ei at berøve Examinationen mere Tid end høist udbødvendig, et Pensum til næste Dag, idet jeg i en saavidt mulig tro Oversættelse paabiser Constructionen, og i en friere Omskrivning oplyser Indholdet og Forfatterens Tankegang, samt meddele de historiske, mythologiske, antiqvariske Oplysninger, jeg ei tør forudsætte bekjendte andensteds fra.

Stoffet til den latinske Stiil, som fra Begyndelsen af Aaret næsten ene bestod af kortere Exempler, afverler senere med lettere Smaastykker, især af Muret, dog saa, at omtrent hver tredie Stiil, som skrives *ex tempore*, ene bestaaer af Exempler. Stilene efterseer jeg hjemme, og sætter Mærke under Feilene, som jeg noterer mig i Margen af min egen Stilebog. Dernæst gjennemgaaes de paa Skolen Punct for Punct, og Latinen oplæses. Det saaledes Gjennemgaaede noteres af Disciplene i egne Stilerettelsesbøger, som medfølge næste Gang, rettes og bedømmes. At det Noterede bliver lært, sørger jeg for under Examinationen af Forfatterne, og har desuden iaar

anvendt 1 Time ugentlig til Overhørelse af Stilerettelsen, hvor hver Discipel maa angive sine Feil, hvorfor det er urigtigt, og hvorledes det skulde have været. Version lader jeg skrive engang hver 3^{die} Uge.

Vi have iaar læst,

af Cicero: Talen for Milo; den 1te Philippiske; de
4 Catilinariske;

af Terents: Andria og Heautontimorumenos;

Bojesens Haandbog i de romerske Antiquiteter;

i Grammatik efter Baden: Kjensreglerne, de uregelmæssige Verber og Prosodien; uden Lærebog: Syntaren.

J. S. Bang.

Om Underviisningen i Latin i 1te Klasse B.

I denne Klasse blive de latinske Forfattere ikke gjen-nemgaaede, men Discipelen maa paa egen Haand arbejde sig til Oversættelsen og forskaffe sig de Oplysninger, der ere nødvendige for at forstaae Indholdet. Den større Anledning, her er til Brug af trykte eller skrevne Oversættelser, er en Opfordring for Læreren til at forebygge eller vanskeliggjøre Misbrug deraf, derved at han med enhver Discipel et eller andet Sted i Lectien gaaer i det Enkelte og ikke lader sig nøie med en flydende Oversættelse. Af andre Hjælpemidler benyttes foruden de med Noter forsynede Skoleudgaver desuden hyppigt skrevne Noter, arvede fra en af de foregaaende Aars Dimittender. Saadanne Notebøger — der ialmindelighed hidrøre fra nogenlunde dygtige Disciple — bruges i Classen med Gavn, fordi man, da man ikke i enhver Enkelthed kan antage dem for fuldkommen paalidelige, læser dem med mere Kritik, end en trykt Commentar.

Foruden Dagslectien har Classen altid tillige den foregaaende Lectie for, som naturligtviis forlanges med større Strengthed, end det Pensum, der for første Gang examineres. Naar i den nye Lectie en Discipel nogenlunde tilfredsstillende

har oversat og oplyst et Afsnit, maa den Følgende, før han gaaer videre, endnu engang oversætte det, idet jeg tilføier og berigtiger; frembyder Stedet i een eller flere Henseender større Bausfeligheder, bliver det oversat og oplyst af mig. Discipelen gjøres opmærksom paa det Hensigtsmæssige i at gjøre Op=tegnelser under Foredraget, men det befales ikke.

Af de iaar læste Forfattere er Sallust bleven læst temmelig cursorisk. For at øve Disciplene i Foredraget brugte vi, medens vi første Gang læste Horatses Ode, at en Discipel uden Afbrydelse oversatte og forklarede et længere Stykke og først, naar han var ganske tilende dermed, rettedes af Læreren og de andre Disciple.

Af Grammatiken er kun læst de uregelmæssige Verber, men saavel til den som til Synonymiken er der stadig taget Hensyn saavel ved Stilene som ved Læsning af Forfatterne.

I Stile og Versioner understryger jeg først (med sort Blæk) det Urigtige; naar de derpaa kortelig ere gennemgaaede (ved hvilken Leilighed Ingen maa skrive), maae Disciplene hjemme skrive Rettelserne over; endelig retter og supplerer jeg dem (med rødt Blæk). I den sidste Deel af Aaret sætter jeg ved første Gjennemsyn blot et Kors i Margen uden at understryge det Urigtige. Til adskillige Stile har jeg ladet Disciplene skrive Stilerettelser, som Brug er i 1te Klasse A og 2den Klasse A.

S. L. Povelsen.

Underviisningen i Latin i 1te Klasse A.

Denne bestaaer kun af to Hoveddele: Læsning af Forfattere og Stilevekker; thi Grammatik læses ikke der i egne Timer.

Ved Læsningen af Forfattere har jeg prøvet forskjellige Metoder. I ældre Tider har jeg, som man hertillands alm. pleier, gennemgaaet for Disciplene den ene Dag og examineret den følgende. Men naar man vil gjøre det noget nviagtigt, kommer man meget langsomt frem, Disciplene vænnes ikke nok

til Selvvirksomhed og have for lidt Arbeide *). For at afhjælpe dette Sidste, lod jeg i nogle Aar Enhver hjemme opskrive baade Oversættelse og Anmærkninger. Paa denne Maade lærte de rigtignok de Forfattere, der læstes, med megen Nøisagtighed og havde Arbeide nok; men deres Berfioner viste, at de ikke havde erhvervet sig Dygtighed til selv at overvinde Vanskeligheder, og desuden er det et næsten uoverkommeligt Arbeide at gennemsee og rette den store Masse af skriftlige Arbeider, som derved fremkommer; men bliver det Skrevne ikke gennemseet af Læreren, bliver det mere og mere skjodesløst og uordentligt.

Derfor har jeg i de senere Aar bestandig ladet Disciplene selv forberede sig hjemme, efter at have anvist dem de meest passende Udgaver for dem. Men for at forebygge den Usik, at læse paa det Følgende, medens der examineres i det Foregaaende, fandt jeg det nødvendigt regelmæssig at lade den Følgende tage med, hvad hans Formand har havt; derved nødtes Alle til at være opmærksomme, da Ingen veed, hvem der maatte blive den Følgende. Jevnlig lader jeg ogsaa ved Begyndelsen af en Time den, der først kommer op, tage hele det foregaaende Pensum, idetmindste giver jeg ham og undertiden ogsaa Andre nogle Spørgsmaal deri, fordi jeg anseer det for meget ussfulgt, at det Foregaaende slittig repeteres. Under Examinationen berigtiger jeg naturligviis, hvad der maatte være misforstaaet eller mindre godt udtrykt, og tilføier de Dylsninger, som maatte være fornødne. Om En, naar Noget første Gang tages, begaaer Feil, regner jeg ham det ikke saa meget til Last, hvis de ikke vise aabenbar Mangel paa Eftertanke eller Forsømmelse af tilbørlig Forberedelse; derimod udsætter han sig for Dadel og faaer ikke Lov til at oversætte noget Ny, naar han ikke nøiagtig kan gjøre Rede for det,

*) Grundene for og imod denne Fremgangsmaade ere fuldstændigt udviklede af Mag. Ingerslev, i hans lærerige Bog, Om de lærde Skolers Tilstand i nogle Tydske Stater v. s. v. S. 50 følg.

der før er gjennemgaaet. I Timen har Enhver en lille Bog for sig, hvori han optegner deels historiske og geographiske Data, deels grammaticalske Bemærkninger, deels Oversættelse af vanskelige Steder *).

I Slutningen af Skoleaaret repeteres en Deel af, hvad der er læst. Ved denne Repetition lader jeg jævnlig — efter at jeg først ved enkelte Spørgsmaal har overbeviist mig om, at det foresatte Pensum hjemme tilbørlig er repeteret — Partier af 2 eller 3 gjennemgaae det Hele sammen. Selv gaaer jeg da omkring i Classen og hører i nogen Tid paa ethvert Parti, og jeg kan med Sandhed erklære, at jeg da — endog hos de Disciple, der ellers ikke vise synderlig Interessé — altid bemærker ufortrøden Bæffjelligelse med det Arbeide, de have for **).

I Mythologie er ingen særskilt Underviisning meddeelt, men dertil hørende Gjenstande ere leilighedsviis omtalte og forklarede ved Læsning af Digterne.

De romerske Antiquiteter og den romerske Litteraturhistorie ere i det forløbne Aar gjennemgaaede baade i 1ste Klasse A og B efter Dr. Bojesens Haandbog. Ved Examinationen ønskes saavidt muligt en sammenhængende Fremstilling af et eller andet heelt Affnit. Naar Leiligheden tillader det, søger jeg ved Foreviisning af Afbildninger og Bøger at gjøre de omtalte Gjenstande tydeligere og lettere at erindre.

Ved Læsning af Digterne meddeles det Fornødne af Prosodie og Metrif, og Disciplene tilholdes at scandere Ver-

*) I dette ligesom i forrige Skoleaar have flere Disciple i 1ste Klasse A efterkommet min Opfordring til skriftlig at udvifle og meddele mig de Tvivl og Betænkeligheder, de — enten i Henseende til Critik eller Interpretation — maatte have ved et eller andet Sted i de læste Forfattere, og jeg haaber, at denne Skik ogsaa vil vedligehelpe sig i de følgende Aar.

***) Overhovedet er jeg tilbøielig til at antage, at Forskjellen mellem den gode og flette Lærer fornemmelig bestaaer i, at den Første forstaaer at sætte sine Disciple i Virksomhed; hos den Sidste sætte de sig selv i Virksomhed — ved at gjøre Spectacler.

jene saaledes, at Versmaalet høres, uden at Meningen tilføies. Altsaa holdes der lidt op ved Interpunctionstegnene og standses ikke ved Enden af Verset, naar der ikke er noget Interpunctionstegn.

Til latinsk Stiil have vi benyttet 2 til 3 Timer om Ugen. Disse Timer anvendes saaledes, at i det første Dvarteer eller lidt mere dicteres Dansken til en ny Stiil; i det Dyrige af Timen gjennemgaaes den foregaaende Stiil, som jeg hjemme har gennemset og bedømt. Under Feilene sættes een eller to Streger med rødt Blæk, og ved en Streg, halve eller hele Kors i Margen antydes disses Beskaffenhed. Sætning for Sætning oplæses, hvorledes det rigtigst eller idetmindste rigtigst kunde have været udtrykt; der gøres opmærksom paa Ordstillingen, Sætningers Forbindelse i Latinen, paa den forskjellige Betydning, der vilde fremkomme, om man satte Indicativ eller Conjunctiv, Imperfectum eller Perfectum, Futurum simplex eller Fut. exactum o. s. v. Nærmest tages naturligtvis Hensyn til de Feil, der maatte være begaaede, især, naar de ikke kunne betragtes som blot Skjodesløshedsfeil. De Bemærkninger, der gøres, medens Stilene gjennemgaaes, opskrives Disciplene hjemme i egne Bøger. Disse "Stilerettelser" indleveres næste Morgen tilligemed Stilebøgerne og blive regelmæssigt gennemsete og bedømte ligesaavel som Stilene. Ved denne Fremgangsmaade forskaffer Læreren sig ikke alene den største Opmærksomhed i Stiletimerne, hvilket ellers er vanskeligt, men ogsaa den bedste Leilighed til at vænne de Unge til at opfatte noigtigt, hvad der siges dem; da han strax vil kunne bemærke, om Noget af hvad han har udviklet er blevet misforstaaet eller fejvt fremsat. Det formenes dem ikke i Stiletimerne selv at gjøre sig Optegnelse for at faae Alt fuldstændigere; men det maa altid bearbejdes hjemme for derved paany at blive kaldt tilbage i Hukommelsen.

Efter 3 eller 4 Stile skrives en Version, hvortil alm. vælges et Sted af Quinctilian, Seneca, Sueton eller Tacitus,

undertiden ogsaa af Cicero. I det sidste Aar have vi især benyttet Prof. Henrichsens (særdeles hensigtsmæssige) Opgaver.

De fleste Stile skrives hjemme; stundom tages 2 sammenhængende Timer til en Extemporalstil, der altid skrives uden Vericon. For at Disciplene kunne vænnes til at have Ord og Talemaader paa rede Haand, anvendes ogsaa undertiden en Time saaledes, at der opgives dem danske Sætninger, som de uden Forberedelse strax enten skriftlig eller mundtlig skulle oversætte paa Latin, og for at holde Opmærksomheden spændt hos Alle, siger jeg først Sætningen paa Dansk og nævner derefter, hvem der skal oversætte den. Ligesom ved Læsning af Skribenterne, tager den Følgende med, hvad den Foregaaende har havt.

For at skaffe Disciplene nogen Øvelse i at forstaae Latin, naar de blot høre det, og uddanne hos dem Følelsen for det latinske Sprogs Velklang, har jeg i det sidste Aar i nogen Tid brugt en Time ugentlig til at forelæse en af Murets bedste Taler og derefter ladet Disciplene paa Dansk fremsætte Tankegaangen i den forelæste Tale, de smukke Figurer, som forekomme deri o. s. v.

Undertiden opmuntrer jeg de flinkeste af Disciplene til at forsøge paa at skrive en latinsk Afhandling. Jeg giver da hver sin Opgave, anviser dem Kilder og lader dem om Søndagen i mit Bibliotek eftersee og excerperere, hvad der om den Gjenstand maatte findes saavel hos gamle som nyere Forfattere*).

Udgiveren.

*) Saaledes har iaar H. Corfven skrevet om den italienske Bunderkrig vandtekrig og dens Indflydelse paa den rom. Statsforfatning efter Appian, Vell. Patere. og andre græske og lat. Skribenter; J. Dall om Sammenstørelsen med Cæsar og hvorfor efter hans Død Republikken ikke blev gjenoprettet; H. Lorenzen om Grundene til, at Romernes Sæder saameget forværredes; A. Bruun om den cumanske Sibylla og de sibyllinske Bøger; K. Vilstrup om det romerske Consulat.

Underviisningen i Græsk.

I Græsk gjennemgaaer Discipelen i denne Skole et femaarigt Cursus. Naar han i 3^{die} Classe A i et Par Timer har lært at kjende og skrive Bogstaverne, lærer han Skelettet af den paradigmatiske Deel af Langes Grammatik i følgende Orden: Talordene, verba muta, *eiui*, Artikelen, Declination af Substantiver og Adjectiver, Pronomina, Comparation af Adjectiver og Adverbier, Præpositioner, verba liquida, pura og Verberne paa *iu*. I Declinationerne læses foruden Kjønsreglerne kun meget faa Numæringer, og i Verberne læses Paradigmata alene.

I de første fem sex Uger bestjefteges denne Classe alene med Grammatik og Læsevælselse (der læses efter den erasmiske Udtale og efter Accenten). Disciplene ere deelte i Læsepartier paa tre à fire, der, medens jeg examinerer et Parti ad Gangen i Grammatik, øve sig under En af dem, der ere blevne tilbage i Classen. En Gang ugentlig prøver jeg den i Læsning erhvervede Færdighed. Naar Discipelen i Grammatik er examineret mundtlig, maa han paa en Tavle besvare nogle Spørgsmaal. Da det synes at være en Ting af høieste Bigtighed, at Discipelen — især Begynderen — ikke gives Mere for, end han kan og vil lære, har det i de sidste fire Aar ikke været Brug i denne Classe at sætte Lectie for i Grammatik, men det har været enhver Discipel overladt, hvor hurtigt eller langsomt han vilde gaae frem paa den foreskrevne Vej. Længere hen paa Skoleaaret ordne de sig af sig selv paa nogle faa Partier, der følges ad. En af Partiet fastsætter da Lectien. Ved Aarets Slutning have paa denne Maade Nogle læst det foreskrevne Pensum maaskee dobbelt saa ofte som Andre, og kunne det som en Følge deraf rimeligviis dobbelt saa godt; men der vil ikke let findes Noget, som har hjaaffet det Hele igjennem og daglig kunnet sin Lectie maadelig. For at forhindre Underslæb fører Ordensduren en Bog over, hvad Enhver hver enkelt Dag har til Lectie.

Naar samtlige Disciple (maaskee paa en eller anden Efter-
 nøler nær) i den anførte Orden ere komne til Substantivernes
 Declination og tillige have opnaaet en antagelig Færdighed i
 at læse, begynde de at oversætte, og fra nu af anvendes tre
 Timer ugentlig herpaa, to Timer paa Grammatik. Af Langes
 Materialier læses til blandede Exempler. Under Læsningen
 heraf fordrer jeg, at Discipelen nøie skal vide Alt, hvad der
 ved Gjennemgangen af mig er bleven sagt, kunne conjugere
 og declinere de i Lectien forekommende Verba og Nomina,
 og skrive hvert enkelt Ord af Lectien; af denne Grund næv-
 ner jeg sjelden nogen ny Form uden tillige at skrive den paa
 Tavlen. Discipelen tilholdes at vide enhver i Lectien fore-
 kommende Glose saavel fra Græsk til Dansk, som fra Dansk
 til Græsk. Foruden Lectien til hver Dag har Classen altid
 den foregaaende Dags Lectie med. Dette finder Sted hele
 Skolen igjennem og det saaledes, at begge fordres med samme
 Bestemthed i de Classer, i hvilke der gjennemgaaes; i de
 Classer, hvor der ikke gjennemgaaes, tilgives Feil snarere
 i Dagslectien, end i den foregaaende Dags. I Analyse
 tager jeg allerede i denne Klasse Meget med, som man ellers
 pleier først langt henne i Underviisningen at omtale — saa-
 som Læren om den subordonerede Sætnings Forhold til Hoved-
 sætningen og den derved bestemte Modus, om Attraction, om
 de oftest forekommende Particler. Vel veed jeg, at der kan
 indvendes Et og Andet herimod, men jeg har ladet mig be-
 stemme derved, at Discipelen ved den nviagtige Drøftelse, hvor-
 til jeg stræber at lede ham, af sig selv standser ved saadanne
 syntactiske Phænomener, der afvige fra den latinske Sprog-
 brug (naar han f. Ex. seer en indirect Spørgesætning, af-
 hængig af et Præteritum, hvis Verbum alligevel staaer i
 Præsens eller Futurum Indicativ; Subjectet i en, af et
 Verbum declarandi eller sentiendi styret, infinitivisk Sætning
 i Nominativ; det relative Pronomen i Genitiv eller Dativ,
 skjøndt Sætningens Verbum styrer Accusativ), og jeg frygter

at svække Interesjen ved ikke at tilfredsstille den saaledes vakte Videbegierlighed.

At jeg ikke har forbigaaet nogen Partikel uden at gjøre Discipelen bekendt dermed saavel ved at oversætte den som ved at beskrive den og oplyse dens Brug ved **daanske** Exempler, vil neppe Noget misbillige, der har erfaret, hvor vanskeligt det bliver at faae Discipelen til at agte paa dem længere henne i Underviisningen, naar man i det første og andet Aar har ladet ham forbigaae dem upaaagtede. Imidlertid har jeg aldrig henviist til Syntaxis. Ved den daglige Examination har jeg søgt at holde Classen opmærksom ved ikke at give nogen Discipel alle Spørgsmaal i Træk, men ved at springe mellem dem, saa at ingen, før Timens Slutning, er examineret tilende eller faaer Character. Det kunde maaskee være hensigtsmæssigt at vedblive hermed igjennem alle Classer; men det lader sig ikke gjøre, da man kun i den første Elementarunderviisning giver og fordrer saa skarpt afsondrede Enkeltheder, at ethvert rigtigt eller urigtigt Svar faaer en bestemt Værdi, men Characteren længere henne mere bestemmes af det totale Indtryk af alle Examinandens Svar.

I II B fortsættes Underviisningen idethele paa samme Maade, som den er drevet i III A, med de Modificationer, som Discipelens større Modenhed medfører. I Grammatik læres den paradigmatiske Deel af Langes Grammatik i større Udførlighed, saa at intet Væsentligt forbigaaes. I Læsebog fortsættes efter anden Udgave af Langes Materialier, som læses tilende. Sterkt Opmærksomhed anvender jeg paa Indøvelsen af Formerne, dog benytter jeg ogsaa Leiligheden til at gjøre Discipelen bekendt med afledede og sammensatte Ord's Primitiver og Simplicia, til at nævne Ord af samme og lignende Betydning og til at skaffe Discipelen et større Glosseforraad. Denne Klasse pleier ogsaa at læse (og skrive) de i samme Bog tilsviiede Exempler til at oversætte fra Dansk til Græsk, og vor Erfaring taler for denne Øvelses Hensigtsmæssighed, selv om man ikke dertil

jenere vil knytte Stileøvelser af større Omfang. Disciplene øves jævnlig i at skrive græsk Dictat, saaledes at i Begyndelsen det Stykke, de skulle skrive, forud opgives. Eidenhen gives der ingen Leilighed til Forberedelse, men der vælges imidlertid altid et Stykke, de forhen have læst. Hensigten med denne Øvelse er at anføre Disciplene til at faae et klart Billede af ethvert græsk Ord og derved atter sætte dem istand til med større Lethed at modtage og fastholde Ord og Former. Om denne Øvelses Nødvendighed vil Enhver kunne overbevise sig ved at anstille den blot en eneste Gang, om dens Hensigtsmæssighed ved i længere Tid at fortsætte den. Det er især paafaldende, med hvilken Lethed og Sikkerhed Accentlæren, der ellers langsomt læres og let og ofte glemmes, paa denne Maade kommer ind. Naar Discipelen begynder paa denne Øvelse, har han nemlig ikke lært Noget om Accenterne og veed kun, at han skal sætte dem saaledes, som de staae i Bogen. Snart kjed af at lære hvert enkelt Ords Accent udenad, bringes han til at spørge, om der da slet ingen Regler er og anseer det for en Gevinst at aflukke Læreren et Par af de almindeligste. Har han nu erfaret, hvilken Lettelse deres Overholdelse skaffer, da vil han let bringes til at lære de øvrige. En lignende Fremgangsmaade, først at lade Discipelen practisk udføre Noget og derpaa ved Regelen at bringe Bevidsthed i det mechanicke Lærte, anvender jeg overhovedet med stor Forkjerlighed.

I II A begynde vi paa Homer og læse efter Disciplenes forskjellige Dygtighed i de forskjellige Aar og de valgte Bøgers Længde fra tre til sex Bøger. Særlig Opmærksomhed anvendes paa at indprente de episke Former, en Ting, der ikke er meget vanskelig, naar Discipelen kan sin attiske Formlære godt. Ogsaa benyttes Leiligheden til at stifte Bekjendtskab med Mythologien og de homeriske Personer. Af og til anvender jeg nogle Timer til Fortælling af en eller anden Sagnkreds; Disciplene nedskrive saa Meget, de kunne faae Tid til, og examineres siden deri. Tidligere læstes i

denne Glasſe Langes Syntaxis; i de ſidſte Aar have vi troet at finde vor Regning i at anvende den derfra vundne Tid paa Repetition af den paradigmatiſke Deel og Forfatterlæsning. Disciplene maac da nøies med den ſyntactiſke Kundſkab, der mundtlig meddeles dem uunder det hele Curſus. I denne Glasſe have vi ogſaa forſøgt at fortsatte paa en ſelvſtændigere Maade de i II B begyndte Stileøvelſer. Hensigten med denne Dvæls var ikke at uddanne til ſelvſtændig Færdighed i at ſkrive Graſk, men at bringe større Grundighed ind i Forfatterlæsningen og ſaaledes lette den. Den ſtorſte Vanſkelighed har ligget deri, at Disciplene have været tilboielige til at betragte det ſom et Arbeide, der ikke ſtrengt kunde fordres, og derfor ikke alle gjort ſig tilbørlig Flid. Smidlertid have ikke Faa drevet det med Lyſt, ſtilt ſig meget godt derved og En og Anden endog frivillig forſat det i de følgende Glasſer.

I I Glasſe er Disciplen i to Aar, enten eet Aar i hver af Afdelingerne eller to Aar i een af dem. Begge Aars Penſa ere ligestore og Fordringerne de ſamme: i eet Aar læſes i Regelen 7 Bøger af Homer, I Bog af Herodot eller nogle Bøger af Anabaſis, Apologien, Criton og Epictets Haandbog eller to Bøger af Xenophons Memorabilia. I diſſe Glasſer gjenneſtaaer ikke længer. Disciplen maa ſelv forberede ſig efter ſit Lexicon og enten kunne gjøre Rede for hvert enkelt Sted eller beſtemt kunne paaviſe den Vanſkelighed, der har været ham noverſtigelig, og angive, hvorledes han har ſøgt at have den. Ved Examinationen dvæler jeg iſær ved det Grammaticalske og Lexicalſke, idet jeg deels ved jevnlige Spørgsmaal ſøger at minde om Nødvendigheden af at vedligeholde ved egen Repetition det i de forrige Glasſer lærte, deels mere end forhen opholder mig ved Læren om Tempora og Modi, Verbernes og Præpoſitionernes Styrelſe, de enkelte Taledeles Natur, deels gjør opmærksom paa alle foreſaldende Giendommeligheder enten for det græſke Sprog i Sammenligning med det latinſke eller for den enkelte Forfatter, deels opmuntret og

anfører til ved Lexiconets Hjælp at erhverve sig Kundskab om Ordnes Betydninger, Sammensætning, Afledning og Slægtskab; dog lader jeg det heller ikke mangle paa de fornødne Oplysninger, hentede fra Mythologie og Antiquiteter. Grammatik læses ikke i disse Classer; naar undtages en cursorisk Repetition af de vigtigste Partier mod Aarets Ende.

S. L. Povelsen.

Paa Grund af, at Hr. J. P. Møller, der i flere Aar har forestaaet den hebraiske Underviisning her i Skolen, for saa Maaneder siden har ephørt dermed, og hans Gstermand, Hr. Cand. theol. G. H. Winther, agter at gaae frem paa en noget forskjellig Maade: gives ingen nærmere Underretning om Metboden ved den hebr. Underviisn., end det, der anføres S. 21 Anm.

Særligt er det saa langt fra, at dette Spreg er blevet forsent, at det i dette Skoleaar har havt 3 Timer i I A, 2 Timer i I B og 1 i II A, altsaa 2 Timer ugentlig mere end forhen.

Underviisningsmaaden i Dansk.

For Dptagelsen i Skolens Forberedelsesclassse gjøres aldeles ingen Fordringer*); de Fleste kunne kjende Bogstaver og læse lidt. De danske Timer i denne Classse nyttes til Dvælse i Stavning og Læsning, og Lærerne forbinde Forstandsøvelser hermed, hvor Hjorts Læsebog giver Anledning dertil. Noget indbyrdes Underviisning anvendes i denne Classse, saavel fordi Læreren har ondt ved stadig at bestjefstige saa Mange, som ogsaa fordi det ansees gavnligt for begge Parter, at de Ældre og Dygtigere stave og læse med de Yngre og Svagere**).

Gøtje.

L. Jørgensen.

*) Det er mig endog kjærest, om de ikke engang kjende Bogstaver. En Alder af omtrent 6 Aar anseer jeg for den meest passende.

Udg.

**) Noget Forandring agter jeg til næste Aar at gjøre i Overensstemmelse med de Vink, der gives i Bugges og Ingerslevs Verker.

Udg.

Ved Optagelsen i 5te Realclasse **B** og **A** skal Discipelen kunne læse flydende og være noget øvet i at skrive Sammenkrift. De to Timer, der i denne Classe daglig ere bestemte til Dansk, anvendes paa følgende Maade: Ved Timens Begyndelse nedskrives strax de udenadlærte Vers (8 Linier daglig) og desuden 8 Linier af en trykt Bog; i Begyndelsen begge Dele efter Bog, siden Lectien uden Bog og tilsidst alle 16 Linier uden Bog. Imedens Classen skriver, høres hver Elev, hvilket omtrent er tilende, naar de begynde at være færdige med det Skrevne, som da rettes. Efterhaanden som Enhver er færdig eller rettet, kommer han til en Afdeling paa 2 à 3, for at benytte den Tid, han har tilovers, til at øve sig selv eller en svagere Kammerat i Læsning, kjende Interpunctionstegnene, stave og senere i Grammatik. Naar Rettelserne ere færdige, begynder Indenadslæsningen for hele Classen. Det Foresatte er daglig et Blad, af hvilket hver Elev kommer til at læse henved $\frac{1}{2}$ Side; under Læsningen opfordres de øvrige Elever til at standse den Læsende, naar han begaaer Feil. Efterat Alle ere prøvede, læser Læreren hele Lectien til næste Dag, idet Choralæsning anvendes*). Hele Indenadslæctien (i 4de Realclasse 3 Sider, i 5te Realclasse A og B 2 Sider) læses paa denne Maade heelt igjennem, ligesom det mindre Forstaaelige forklares. Det sidste Dvarteer anvendes i Begyndelsen af Skoleaaret til Forstandsøvelse, Stavning, Indprentning af Skilletegnene og siden til Grammatik. Naar Alle eller dog den største Part skrive uden Bog, maa Classen eengang om Ugen skrive efter Dictat. Rettelserne indføres i

*) Hr. Kroesing har Vren for først at have foresøgt Choralæsning her i Skolen, og paa Grund af de gode Virkninger, han bemærkede deraf, er den lidt efter lidt indført i alle de Classer, hvor der begyndes paa et Sprog; ogsaa i Hebraisk i II A. Det synes aabenbart, at den kan anvendes med stor Nytte, naar Læreren selv har en god Udtale og passer paa, at Alle følge med.

en særskilt Bog, som atter eftersees. Yngere hen i Skoleaaret skrives smaa Stile efter N. Krossings trykte Opgaver, hvilke forud mundtlig ere giennemgaaede, og efterat Enhver er rettet, fremstilles for hele Classen, hvorledes Opgaven skulde være besvaret. I de senere Aar er først begyndt med Grammatik med Slutningen af 1te Halvaar, og dog er i Aarets Løb gjort samme Fremgang, da Elevernes Forstandsevner ved Samtaler og den øvrige Underviisning ere blevne mere stærkede. Alligevel gaaes der langsomt frem, for ikke at forvirre Begreberne. Først maa Enhver tydelig sige de grammaticalske Benævnelser; derpaa forklares det populært og saa simpelt, at intet Ord i Forklaringen er fremmed eller uwant, hvorpaa Anvendelse strax gjøres i Læsebogen. Ved den første Overhøren er det Eleverne tilladt at bruge Schemaet, siden prøves de uden dette. Til hver Hovedexamen opgives i Grammatik det Vigtigste af alle Ordclasserne, Orddannelsen og Satningens Dele.

I 4de Realclassse anvendes 8 Timer ugentlig paa Dansk. Læsningen tager 4 Timer, Vers 2 Timer, Dictat 1 Time og Stil — stiftveits efter Opgaverne og en fortalt Historie — 1 Time. I Grammatik skulde denne Classse læse Alt om Substantiv, Adjectiv, Pronomen og Verbum, men det lykkes ikke altid at blive færdig hermed. Den overblevne Tid nyttes hver Dag til Grammatik, hvortil ingen særskilt Time er fastsat, for østere at kunne øve Eleverne, og dermed begyndes strax i det nye Skoleaar.

17. Krossing.

3^{die} Realclassse har i Dansk 6 Timer ugentlig, af hvilke 1 anvendes til Læsning, 1 til Grammatik og Analyse, 2 til Dictat, 1 til Stil og 1 til Stilerrettelse. Under Læsningen stræbes ogsaa her efter, at Udtalen bliver reen og Foredraget flydende, ligesom og det Læste mundtlig gjengives saaledes, at de vigtigste Puncter udhæves. I Grammatik følges Krossings Schema, uden at vi dog strengt holde os til selve Bogen, og i Almindelighed forklares det læste Pensum ved

selvvalgte Exempler eller ved at analysere udsøgte Steder i Læsebogen. Til Fremgang i Orthographie virkes ved Dictat, og Valget af det, der dicteres, bestemmes efter de Feil, til hvilke Eleverne ere meest tilbvielige. Stilene bestaae først i at skrive en fortalt eller oplæst Fortælling, Beskrivelser af Egne, Stæder eller oplevede Begivenheder, og senere i lette Opgaver af det daglige Liv, der isorveien udvikles og forklares. I den Time, der er bestemt til Stileretelse, gennemgaaes den Stil og de Dictater, der ere skrevne i Ugen.

2den Reclassse har egentlig 3 Timer, hvoraf 1 skifteviis bruges til Læsning og Analyse, 2 til Stil eller Dictat. Underviisningen i denne Classse er kun forsaavidt forskjellig fra den i den forrige, at her mere tages Hensyn til Interpunction, skjøndt Orthographien vedbliver at være det Væsentlige. Disciplene voves i at analysere Sætninger og Perioder, ligesom de ogsaa i deres Udarbejdelser vannes til kort, tydeligt og bestemt at udtrykke deres Tanker. Vanskelige Opgaver forklares, inden de skrives; de lettere derimod, naar de ere udarbejdede og rettede.

I **1te Reclassse**, der ligeledes har 3 Timer egentlig, antages det, at Disciplene ere nogenlunde færdige i Hæftvning, endskjøndt de dog af og til ved vanskelige Dictater voves deri. De udarbejde i Almindelighed 2 Stile om Ugen, og efterat disse ere rettede og gennemgaaede for hver især, oplæses de bedste og fletteste. Ved denne Oplæsning fremhæves, i Henseende til Formen, lette eller svøgende Overgange, flydende eller haardt Sprog og smukt eller slet dannede Perioder, ligesom, i Henseende til Indholdet, det logisk Rigtige eller Urigtige vises. I Begyndelsen af Aaret anvendes den tredje Time skifteviis til Læsning og Analyse, men senere er istedetfor Læsning, hvori Classsen ialm. har opnaaet den fornødne Færdighed, indført mundtlig Foredrag. Disciplene fremfise i Fortællingen en let Fortælling eller en oplevet Begivenhed, og der lægges da især Vægt paa, at Taleren ved Kortbed, Tydelighed og passende Fremhæven af det Vigtigste fangster Tilhørernes

Opmærksomhed. Den Uudsæelse, der i Begyndelsen forarsager, at Discipelen taber Fatningen og glemmer, hvad han skal fortælle, taber sig efterhaanden, og senere foresættes dem et vist Emne, som de efter foregaaende Forberedelse udvikle.

Keith.

Overgangen til **de studerende Classer** steer i Regelen fra 4de Realclassse. Et Tilbageblik paa dennes Standpunct vil vise, at der ved Optagelsen i **IV stud.** kan forudsættes hos Eleverne en temmelig Færdighed i at læse flydende og distinct, samt et tydeligt Begreb om Grammatikens Fundamenter. Her fortsættes derfor Underviisningen i Grammatik, og navnlig begynde de strax med at lære Reglerne for Brugen af Skilletegnene. Disse Regler fremsættes saa tydelig som muligt, og ledsages bestandig af oplysende Exempler, som deels hentes fra Læsebogen, deels sammensættes af Eleverne. Den orthographiske Øvelse faaes ved Dictater, saaledes at der i Begyndelsen i disse tages særligt Hensyn til de Regler for Rettskrivning, som efterhaanden læres dem. I Slutningen af Skoleaaret fortælles lette Historier, som da nedskrives af Eleverne. Disse Arbejder rettes udenfor Skoletiden, og gjen-nemgaaes siden for dem.

I **III stud. B** og **A** fortsættes de samme mundtlige og skriftlige Øvelser. Med Hensyn til de første ledes Eleverne til et større Bekjendtskab med Grammatikens Enkeltheder, ligesom ogsaa Dret dannes for Sprogets Rhythmus og Klang ved Reciteren af Digte. Dictaterne blive vanskeligere, eftersom den grammaticalske Sprogkundskab stiger; og Stileopgavernes Natur retter sig efter Sjælevørners stigende Udvikling; ialmindelighed begyndes med Fortællinger, Beskrivelse af bekjendte Gjenstande og Reiser, og endes med Forklaringer af Ordspog og smaa Afhandlinger.

L. Jørgensen.

I de 4 øverste studerende Glasfer (II B, II A, I B og I A) træder Uddannelsen af Elevernes grammaticalske Indsigt og orthographiske Færdighed noget tilbage som Hovedformaal for Underviisningen, da den grammaticalske Indsigt erhverves og befastes ved Studiet af de andre, især de ældre Sprog, og med Hensyn til den orthographiske Færdighed de Fleste til disse Glasfer medbringe en nogenlunde fast Kundskab om og Tact for Anvendelsen af de orthographiske Regler, og, hvorvel der endnu bestandigen arbeides i denne Retning, især ved vanskeligere og mere beregnede Dictater, saa bliver det i disse Glasfer Underviisningens væsentlige Opgave, at **fremkalde hos Eleven Færdighed i at bevæge sine Tanker frit, og paa en ordnet og klar Maade at fremsætte og udtrykke dem.**

Dette Maal søges opnaact ved at bestjeftige Eleven paa forskjellig Maade: deels paa en mere activ Maade, ved selvstændige Frembringelser fra Elevens Side, saaledes at Lærens Virksomhed bliver det critiske Tilsyn hermed; deels paa en mere passiv Maade, ved Meddelelser fra Læreren Side, saaledes at Eleven bliver Tilhører ved disse.

Da det med Hensyn til Elevens Uddannelse især er magtpaaliggende, at hans Selvirkomhed saa meget som muligt fremkaldes, blive de active Bestjeftigelser for Eleven Underviisningens Hovedbestanddeel. Disse ere deels skriftlige Afhandlinger, deels mundtlige Foredrag. **Færdighed i skriftlig at kunne behandle og fremstille sine Tanker** er en Fordring, Skolen maa stille til alle sine Elever, og Dvælse heri er derfor fælles for alle. I Regelen skrives 2 Udarbejdelser om Maanedes: 1 Hjemmestil og 1 Extemporalstil paa Skolen. Af disse bliver desuden den ene gjort til Gjensand for Elevernes gjensidige Recension, en Dvælse, der er vigtig i flere Henseender, for Læreren derved, at Eleverne lettere kunne opdage ved hverandres Udarbejdelser visse Egenheder, som skule sig for denne; for Eleverne derved, at den

frie Form, som en Recensjon kan antage, aabner dem Leilighed til et mere utvunget og livligt Sprog, end Afhandlingen ialmindelighed. I de lavere Classer (II B og II A) gien- nemgaaes Dispositionen oftere for Udarbejdelsen, da her Trangen til at ledes er større, og enhver Disposition, der gives efter Udarbejdelsen, ofte vanskeligere opfattes af Ele- ven, naar denne allerede har sat sig ind i den af ham selv fattede Plan. I de høiere Classer (I B og I A) der- imod, hvor Svælsen skal anwise Eleven en selvstændigere Virksomhed, og hvor den aandelige Frihed og Bevægelig- hed er større, meddeles Dispositionen sædvanlig først, efterat Eleven har gjort sit eget selvstændige Forsøg. Den eller de Udarbejdelser, der kunne anbefales som Mønsterbehandlun- ger af det opgivne Emne, oplæses desuden.

Da selvstændige mundtlige Foredrag maae antages at over- stige flere Elevers Kræfter, benyttes disse vel, men ikke som nogen almindelig Øvelse. Den høist ufuldkomne Frembringelse, man enten ved Befaling eller Overtalelse kunde fremtvinge, vilde ligesaa lidet gavne den Paagjældende, som paa en pas- sende Maade fængsle hans tvungne Auditorium. Uden derfor at gjøre mundtlige Foredrag til Pligt for Disciplene, opfordres disse jevuligen til at gienmentænke selvvalgte Emner og mundt- lig fremsætte en sammenhængende Betragtning herover. Hvor- vel Læreren knytter de Bemærkninger, hvortil han føler sig opfordret, til det afholdte Foredrag, og det heller ikke formenes Tilhørerne at erholde eller give en og anden Dplysning, har jeg dog fundet Betænkkelighed ved med disse Foredrag at for- binde egentlige Disputatorier, da deels neppe mange Elever ere rustede til en Kamp af denne Natur, saalange deres Tan- ning ikke er disciplineret ved en høiere Underviisning end den, Skolen kan frembyde, deels den puerile Lyft ved en Øvelse af en saa ubunden og fri Natur, som Disputeerøvelsen maa være, let vilde fristes over Gyne, og Skolens Orden saaledes fortrænges af et uordentligt Kjevleri, som det vilde blive høist

befværligt og trættende for Læreren — man kan neppe sige, at lede, men — at tømme.

Den anden Hovedbestanddeel af Underviisningen bestaaer i Meddelelser fra Læreren's Side. Hvad der her nærmest frembyder sig for den danske Underviisning, er en Udøgt over den Deel af den danske Litteratur, som er tilgængelig for Eleverne — den poetiske. I Forbindelse med Digternes Biographie og æsthetiske Characteristik bringes Dplæsning af disses udvalgte Verker, og man søger da hellere at gjøre Eleverne bekendte med færre af disse i deres Heelhed, end med en Mængde Brudstykker, der blot vilde sprede, men ikke tilfredsstillende deres Interesse.

Fædrelandets Mythologie som det Billedsprog, hvori den nationale Bevidsthed i sin Barndom har ansvueliggjort sig de høieste Sandheder, faaer sin Vigtighed for Læreren's Foredrag, deels ved den aandelige Næring, ethvert kraftigt Billedsprog indeholder, deels derved, at Kundskab til denne er en nødvendig Forudsætning for Læsningen af den æsthetiske National-litteratur.

I de høiere Classer I B og I A benyttes ligeledes den empiriske Psychologie og den formelle Logik til Læreren's Foredrag, deels fordi disse Discipliner, ifølge deres propædæutiske Natur, maaskee snarere tilhøre Skolen end Universitetet, deels fordi den Cyclus af termini, som de indeholde, udgjør et nødvendigt lexicalt Supplement til det Ordforraad, hvori den almindelige Tankegang og det almindelige Sprog bevæger sig (s. Ex. følgende Udtryk: Forstand, Fornuft, Indbildningskraft, Begreb, Dom, Slutning, Definition, Inddeling, Begrebers Omfang og Indhold ic.). I det Læreren derfor ved disse psychologiske og logiske Foredrag erindrer sig selv og Eleverne om, at den Betragtning over disse Gjenstande, Skolen ifølge sit Princip kan tilstede, ikke kan blive en fuldkommen philosophisk eller virkelig **indtrængende** Erkjendelse, saa bestræber han sig for at fremkalde en alle psykologiske og logiske Begreber saavidt muligt **omfattende** Erkjendelse: den

Ufuldstændighed, der nødvendig maa finde Sted ved denne Betragtning i intensiv Henseende, søges saavidt muligt erstattet ved en vis Fuldstændighed i extensiv Henseende, saaledes at Eleven erholder en Erkjendelse, der efter dennes eget Standpunct bliver et afsluttet Hele *).

N. N. Breinholm.

Om Orthographien her i Skolen.

Med Hensyn til Orthographien i Skolen gjælder Sprogbrugen som den øverste Norm for alle Skolens Lærere. Hvor denne valter tages Hensyn til Derivation og Analogie. For saameget som muligt at komme til Eenhed i slige Tilfælde, have vi vedtaget visse specielle Regler. Regle saadanne ere:

Hvor der er a eller aa i Stammen af et Ord, bruges æ, f. Ex. hjælpe (af hjælp); hvor ellers Skrivebrugen valter, bruges e, f. Ex. hjer, snever, Emne.

Foran en Vocal i samme Stavelse skrives ikke i, men j.

Vocalerne e, i og u fordobles i en Stavelse, der er lang og endes paa en Consonant; dog ikke, naar denne er en af de 4 blede b, d, g, v, uden hver Misforstaaelse kunde opstaae, f. Ex. veed (ved), sig (sig), heed (Adj. til Forskjel fra heb, Verb.). Denne Regel gjælder af fremmede Ord kun Character og Papiir.

Substantiverne bortkaste det stumme e, undtagen de, der ere dannede af det latinske ia; desuden undtages det understøttende e i Genit., f. Ex. Byes.

*) I intet Fag synes det saa nødvendigt, at Læreren har frie Hænder, som ved Underviisning i Modermåalet i de høiere Classer. Naar han kun stadigen har det Maal for Øie at lede Dite. til lige saavel at tænke klart som godt at udtrykke det Tænkte baade skriftlig og mundtlig, vil han ved meget forskjellige Midler kunne virke med Held. Ligesom Hr. Breinholm i flere Ting har afvejet fra sine Fergjængere, saaledes vil i det næste Skoleaar, da Mag. M. Hammerich har paataget sig den danske Underviisning i I A og B, Afskilligt blive taget paa en anden Maade.

Objectiverne beholde eller bortkaste ifølge deres Formation det stumme e; altsaa den nye, de nye, men en ny. Dog skrives smaa og faa altid uden e.

Det stumme e skrives fremdeles i Enden af Verber i de Tilfælde, hvor andre Verber med en Consonant foran det udtalte e have dette Veiningsmærke, men det bortkastes i Imperativ, undtagen i Verber paa ee, f. Ex. at see, at lee — see! lee!

Det understøttende e i lange Stavelseser efter a, o og ø bruges kun for at undgaae Misforstaaelse, f. Ex. vaer, Noes, seer.

Jod beholdes i Kjømpe, hømme, Gjøe c. f. v.

Underviisningsmaaden i Tydsk.

I **5te Realclasse** A og B, der ere sideordnede, og hvor Underviisningen i Tydsk begynder, er Hovedformaalet at bibringe Disciplene en sikker og correct Udtale. Af Halslagers tydske Læsebog oplæser Læreren et Par Linier for Disciplene, som derpaa **alle paa een gang** gjentage det Oplæste. Dette gjentages saa ofte, indtil det udtales feilfrit. Det saaledes Gjemmemgaaede nedskrives hjemme og læres udenad. Efterhaanden forryges det foresatte Pensum — indtil omtrent en Side — men læres saa ikke udenad, hvilket derimod bliver Tilfældet med nogle af de bag i Bogen staaende Vers. Under Examinationen adspørges Discipelen om de i Stykket forekommende Vocabler, der, forsaavidt de ere Substantiver, altid nævnes med den bestemte Artikel og tilhørende Pluralisform.

Dreboldt.

S. Petersen.

I **4de Realclasse** fortsættes disse Øvelser, dog at de lærte tydske Vers affskrives efter Huskommelsen, at der engang ugentlig afverles mellem Afskriften efter Bogen og Nedskriften efter Dictat, og at der gjøres Begyndelse med tydsk Grammatik ved at lære Conjugationerne.

I **3^{die} Realclasse** fortsættes hermed saaledes, at Afskriften efter Bogen bortfalder, at en Time ugentlig anvendes til Dictat, og at saavel Declinationerne som Conjugationerne læres.

2^{den} Realclasse, Fortsættelse. Den ene ugentlige Time anvendes til skriftlige Øvelser, bestaaende dels i Dictat, dels i Oversættelse paa Tydsk efter Gronbergs mindre Stiløvelsesbog, hvortil føies en hjemme udarbejdet Oversættelse af smaa Sætninger, opgivne af mig. Naar disse sidste Stile ere rettede og gennemgaaede, lader jeg Enhver, der har faaet underteg, skrive sin Stil om igjen.

1te Realclasse. De vigtigste Regler af Syntaren læres. De skriftlige Øvelser, hvortil een Time ugentlig anvendes, bestaae her dels i Oversættelse paa Tydsk efter Gronbergs større Stiløvelsesbog, dels i Extemporalstil, Dictat og Nedskreven paa Tydsk af smaa Sætninger, som jeg fremsætter paa Dansk. Naar en saadan Sætning er skreven, lader jeg den strax oplæse af en af Disciplene, hvorefter Sætningen gennemgaaes, og Feilene rettes. Hertil kommer endnu mundtlig Oversættelse fra Dansk paa Tydsk.

IV stud. Classe. Læsning og Oversættelse. Declinationer og Conjugationer læres.

I III stud. Cl. B og A anvendes hver fjerde Time til skriftlige Øvelser, der afveksle mellem Dictat og Oversættelse efter Gronbergs mindre Stiløvelsesbog.

I de fire øverste studerende Classer læres Reglerne for de tydske Substantivers Kjon og Syntaren. Disse Regler, saavelsom Declinationer og Conjugationer, indøves ved Exempler, bestaaende af smaa Sætninger, Disciplen selv maa sammensætte paa Tydsk enten skriftlig eller mundtlig. Den ene af de to ugentlige Timer anvendes til Stil, der dels skrives hjemme, dels paa Skolen, og til mundtlig Oversættelse fra Dansk til Tydsk.

I Regelen tales Tydsk med Disciplene i Timen, saasnart Underviisningen heri begynder i 5te Realclasse, ligesom disse ogsaa opmuntres til at udtrykke sig i dette Sprog. Kun ved enkelte Udviklinger af grammatikalske Begreber bruges, for bedre at forstaaes, det danske Sprog i de lavere Classer.

Dreholdt.

Underviisningsmaaden i Fransk.

I **4de Realclasse**, hvor der begyndes med Underviisningen i Fransk, forelæser Læreren hoit, tydelig og gjentagne Gange et Par Linier af Borrings Manuel des enfans; først hvert enkelt Ord for sig saaledes, at Eleverne alle paa eensgang udtale Ordet efter Læreren; derefter tages paa samme Maade flere Ord sammen, indtil deres lille Pensum, der lidt efter lidt forstorres, med Hensyn til Dplæsningen er grundigen gjennemgaaet *). Det varer ikke længe, inden man kan gaae over til Oversættelse, og jeg iagttager derved nøie at gjøre opmærksom paa Ordnes egentlige Betydning og Stedets ordrette Oversættelse, i det jeg tillige forlanger en flydende dansk Oversættelse. Herved opnaaes den Fordeel, at Elevers Dre tidligen vænnes til de franske Constructioner, der just, fordi de ere saa uvante, aldrig tidlig nok kunne indprentes.

Ogsaa affkrive Eleverne i denne Classe hjemme efter Bogen deres Pensum, som derefter rettes af Læreren. Endelig søger jeg allerede i denne Classe at vænne Eleverne til at fremtjige Sætningerne fra Dansk til Fransk, saa at de lære Lectien næsten udenad.

I **3^{die} Realclasse** fortsættes Læs- og Oversættelsesøvelserne efter samme Læsebog, og jeg gjør Eleverne bekendte med de første Regler af den franske Grammatik, samt med de tvende Hjalpeverbets détail, det vil sige, man nøies ikke med, at de sikkert kunne gjennemgaae de enkelte temps affirmativt; men de øves i, uden Anstød at kunne besvare ethvert Spørgsmaal om en enkelt Person af et temps, fremsat paa Dansk, ligegyldig om Formen er affirmativ, negativ eller interrogativ.

*) Det har især i denne Classe været mig paafaldende, hvor hurtig Disciplene ved Chorlæsningen kunne bringes til gødt at læse et fremmed Sprog; og jeg indbyder specielt Enhver, der interesserer sig for Methodik, til at overvære 4de Realclassens Examen i Fransk. Drengene ere ferdigsteste 10 Aar gamle.

I 2^{den} **Realklasse** lægges le petit Jeannot af Bjer- ring til Grund; den oversættes og læres udenad, saaledes at jeg, ved idelig at omsætte Sætningerne i det jeg iforlanger oversat fra Dansk til Fransk, bestræber mig for at bibringe Eleverne den muligste Lethed i at behandle smaa Sætninger paa forskjellige Maader; i Grammatik fortattes de under 3^{die} Realklasse omtalte Øvelser videre indtil de uregelmæssige Verber inclusive.

I 1ste **Realklasse** fortattes Læseøvelserne efter Hand- buch der franz. Sprache von Büchner und Hermann, lige- som en Deel af Dagens Pensum stadig læres udenad; le petit Jeannot repeteres, og de syntactiske Regler, der i de foregaaende Classer kun leilighedsviis ere forklarede og lærte, indvoves i denne i Forhold til deres Vigtighed. Derved søger Læreren at bede paa de Mangler, der ere ved Reichmanns Grammatik, som lægges til Grund i alle Classer *). Øvel- ser i Analyse og Extemporaloversættelse fra Dansk til Fransk foretages idelig, og Fransk er i Regelen det Sprog, der tales.

I Slutningen af Aaret er ogsaa skrevet Stile **).

Da den Methode, hvorefter Underviisningen i Fransk meddeles de studerende Classer i Regelen er lig den oven- anferte, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at der er lagt til Grund for Underviisningen i Fransk for IV stud. Klasse: Borrings manuel des enfans, for III stud. Klasse B:

*) Aarsagen til at denne ikke er affaakt, da der dog findes bedre af Prof. Borrings, er fornemmelig, at vi i flere Aar have ventet en ny af Prof. Abrahams, og ogsaa, at vi ere noget lange for at indføre Bøger af Prof. Borrings, da han har den Bane, jeg havde Lykt til at sige Ubane, at gjøre betydelige Forandringer i hver ny Udgave af sine Bøger til dagligt Bryderi og Tidsspilde baade for Lærere og Disciple.

Udg.

***) Til næste Aar venter jeg, at det ikke blot bliver i Slutningen af Aaret.

Udg.

le petit Jeannot, for III studerende Klasse A: Borrings Læsebog for Mellemklasser, for II studerende Klasse B og A: Ideler og Noltes Haandbog, og for I^{te} studerende Klasse B og A: Hermann og Büchners ovenanførte Haandbog.

O. C. Borch.

Underviisning i Engelsk i Realclasserne.

Underviisningen i Engelsk begynder i 3^{die} Realklasse. Her lægges især Vind paa en correct Uplæsning og en nøiagtig Oversættelse. Den opgivne Lectie oversættes derfor Ord for Ord, Discipelen maa kunne de enkelte Gloser udenad og nøiagtig kunne bogstavere dem; det i Grammatiken læste indøves ved Analysering. I Grammatiken begyndes med de regelrette Verber, der indøves især ved at spørge fra Dansk til Engelsk, for at vænne Discipelen til med Hurtighed at kunne gjengive de danske Former paa Engelsk. Af det tidlige læste læres bestandig et Stykke udenad, der afvevler med en Lectie Grammatik. For at befordre en rigtig Udtale, er i denne Klasse anvendt Chorlæsning ved Lectiens Gjennemgang. Mariboers mindre Læsebog og engelske Formlære bruges i denne Klasse.

I 2^{den} Realklasse oversættes fra Engelsk til Dansk efter Sinnetts Elementarbuch der englischen Sprache. Omvendt her ikke oversættes Ord for Ord, fordres det dog, at Discipelen nøiagtig kan gjøre Rede for de enkelte Ords Betydning og Bogstavering. Det er naturligt, at Øvelsen i at bogstavere bliver mindre nødvendig, jo længere Discipelen rykker frem i Sproget; men da den engelske Orthographie er af den Beskaffenhed, at mange Ords Skrivemaade er meget forskjellig fra deres Udtale, og deres Bogstavering derfor er Sukommelsesværk, og man desuden lettere erindrer det Ord, som man har lært at stave, maa Øvelsen fortsættes. I Mariboers "Læsebog efter en ny Methode" læres bestandig udenad.

Naar Lectien er overfæt, pleier jeg at lade Discipelen oversætte enkelte Sætninger af den fra Dansk til Engelsk med smaa Forandringer. I Grammatik er læst hele Formlæren efter samme praktiske Fremgangsmaade, som i forrige Klasse.

I **1te Realclasse** bruges Hedleys Gleanings til Oversættelse. Da det kan antages, at Discipelen besidder et saa stort Ordforraad, at Lectien kun afgiver saa Ord, hvis Skrivesmaade er ubekjendt, gaaer Underviisningen især ud paa at gjøre opmærksom paa Sprogets Vendinger og Særegenheder. Discipelen pleier her at oversætte Sætninger af Læsebogen fra Dansk til Engelsk med Forandringer og Omfætninger. Udenadslæsning fortsættes efter samme Bog som i forrige Klasse. Her tales bestandig Engelsk til Disciplene.

I **3^{die} Realclasse** afcopierer Discipelen den ene Uge et Stykke af det tidligere Læste i sin Stilebog og oversætter det paa Dansk, den anden Uge oversættes samme Stykke fra Dansk til Engelsk paa Skolen.

I **2^{den} Realclasse** skrives egentlig en Stil, der bestaaer i skriftlig Oversættelse af smaa Exempler eller lettere Fortællinger, hvori grammaticalske Regler finde Anvendelse.

I **1te Realclasse** skrives en Stil hver Uge, af noget vanskeligere Indhold. I begge de sidste Classer gjennemgaaes Stilen høit paa Skolen, efter at hver Enkelt's Stil isørveien er rettet hjemme.

G. Sifstaine.

Religionsunderviisningen

begynder med Bibelhistorie alene i 5te. Realclasse A og B; Herslebs lille Udtog lægges her, som i de øvrige Realclasser, til Grund. Valles Lærebog læres først i 4de Realclasse, i hvilken der gjennemgaaes de to første Capitler, Fader vor og, som en Overgang til 3^{die} Capitel, de 10 Bud. Med 3^{die}, 4de og 5te Capitel fortsættes derpaa i 3^{die} Realclasse, med 6te Capitel i 2^{den} og med 7de og 8de i 1te. Af Bibel-

historien læses i 4de Realeklasse det Gamle Testamente, i 3^{die} Realeklasse det Nye Testamente, og i de to øverste Classer repeteres det Hele. Tillige gjennemgaaes leilighedsviis Palæstinas Geographie; Østerlandernes Skikke, de historiske Forhold og, hvad der ellers kan bidrage til at oplyse den bibelske Historie, berøres. Bekendtskabet med Christus, Kirkens Stiftelse og Fremgang udvides og fuldstændiggjøres ved Læsning i Evangelierne og Apostlenes Gjerninger.

I de studerende Classer begyndes med Herølebs store Bibelhistorie, der er bestemt at læres saaledes, at Disciplene i IV Klasse læse fra Begyndelsen af G. T's Bibelhistorie til 4de Periode, og i III Klasse B herfra til 3^{die} Afdeling: Skrifterne i G. T. Navnene paa disse læres, men Stykket selv forbigaaes med Undtagelse af de messianske Spaadomme, der benyttes som Overgang til N. T's Bibelhistorie, af hvilken i III Klasse A Christi Historie læres. I II Klasse B fortsættes med Apostlenes Historie, og Skrifterne i N. T. og Repetition af G. T. begyndes. Denne bringes til Ende i II Klasse A, hvor tillige Skrifterne i G. T. gennemgaaes. I de to øverste Classer repeteres hele Bibelhistorien, og tillige læses forskellige af N. T's Skrifter paa Græsk (saaledes isjor Matthæi, iaar Johannes Evangelium). Det maa dog bemærkes, at, uagtet Lærerne stræbe at holde sig til det Pensum, der er bestemt at læres i hver enkelt Klasse, og at fuldende det efter den lagte Plan, dette dog ikke altid er muligt, idet der deels i den enkelte Klasse maa tages noget Hensyn til dem, der efter Hovedexamen ere blevne tilbage, og saaledes strax skulde begynde paa det nylig Læste, og der deels i en enkelt Klasse kan gaaes hurtigere frem end i en anden. Imidlertid har dette ingen Indflydelse paa Hovedresultatet, at hele Bibelhistorien skal være lært i de 5 nederste studerende Classer, saa at den i øverste Klasse, hvor Eleverne blive i to Aar, kan blive repeteret to Gange.

I de 3 nederste studerende Classer læses (og repeteres saa vidt muligt) hele Balle's Lærebog. Da Eleverne fra 4^{de}

Realclasse opflyttes i IV studerende Klasse, begyndes her, hvor de endte i forrige Klasse, altsaa med 3^{die} Capitel. Af Fogtmanns Lærebog, der bruges i de høiere Classer, er 1de Capitel bestemt at læses i II Klasse B, største Delen af 2^{det} Capitel (almindeligviis til 4de Afsnit) i II Klasse A; i de to øverste Classer læses Resten og repeteres hele Bogen.

Med Hensyn til Underviisningen selv har man i Realclasserne og de lavere studerende Classer ikke fundet det saa hensigtsmæssigt først at gennemgaae det, der skal læres, da paa den ene Side Lærebogens Ord ere saa tydelige, at Eleverne selv maae kunne forstaae Meningen, naar de lære deres Læctie, og de paa den anden Side ikke synes modne nok til at følge en længere og nyere Udvikling, hvilken derfor gives dem ved Catechisation og Samtale. At herved overalt Lærebog og Bibelhistorie sammenholdes og jevnføres, behøver kun at bemærkes. Det er ogsaa anseet for rigtigere ved Læsning i det Nye Testamente selv at tilføie det Meget, der ikke omtales i Herdslebs lille Bibelhistorie, og dog kan fordres af Elever i de høiere Realclasser, end her at begynde paa at lære den større Bibelhistorie, der ikke grundigen vilde kunne gennemgaaes, og ikkeheller kan erstatte Kjendskabet til Bibelen egne Ord.

I de høiere studerende Classer, hvor Fogtmanns Lærebog bruges, gennemgaaes altid det, der fordres lært. Læreren har herved stadigt for Øie at gjøre Eleverne opmærksomme paa Enkelthederne, at udvikle og tildeels videre begrunde den i Bogen fremstillede Lære; tillige søger han at skaffe dem et almindeligt Overblik, saa at de indsee Sammenhængen af de enkelte Lærdomme. Hvorvel det Mislige ved at forandre Lærebogens Indhold anerkjendes, kan Læreren dog ikke andet end føle sig opfordret til adskillige Forandringer og Tilføjninger, hvorved han da lader sig være magtpaaliggende at indskrænke sig til de høist nødvendige. Han søger ved en nyere Udvikling og dybere Begrundelse af de kristelige Sandheder ikke blot at øve Disciplenes Tænkning, men ogsaa at

bringe dem til at erkjende den kristelige Læres Sandhed, og derved lægge Grundvolden til en klar og fast religiøs Overbeviisning, hvilket maa ansees saameget nødvendigere, som Religionsunderviisningen for en stor Deel ender med Skoleunderviisningen. Det saaledes Dplyste og Gjennemgaaede gjøres derpaa til Gjenstand for skriftlige Udarbejdelser, af hvilke der i de øverste Classer leveres een hver Maaned. Bibelhistorien gjennemgaaes først under Examinationen, men det saaledes gjennemgaaede Pensum fordres næste Gang tillige med det nye. For at spare Tid og vedligeholde, hvad der blot maa ansees som Hufkommelsesværk, repeteres desuden som en stadig Lectie, ved Siden af det Nye i hver Time, enkelte Stykker, Navne o. dsl. kortest muligt. Hvad der af N. T. læses i Grundsproget, gjennemgaaes under Examinationen; der fordres da tillige, at Eleven skal kunne gjøre Regnskab for hvad der tidligere i Bibelhistorie eller Lærebog er sagt, og som tjener til Dplysning af de enkelte Steder. Det Nye, som tilsvies, repeteres næste Gang i Timens Begyndelse.

Det er de forskjellige Læreres stadige Formaal at bibringe Eleverne Mere end en **Kundskab** om Religionen, der vel kan oplyse Forstanden og skaffe den rigtige Begreber om de vigtigste Sandheder, men lader den religiøse Følelse uvakt og utiltalt, hvorved der fremkaldes en Lede til Lærdommen, der allerede ved nødvendigen at tvinge til at befestige Tankningen med saadanne Spørgsmaal og paa en saadan Maade, som ikke altid er den Yngre let, er udsat for at blive ham ubehagelig eller ligegyldig, — en Sindsstemning, han da snart vil overføre fra Underviisningen til Tingen selv. Medens dette i de lavere Classer søges opnaaet ved mere at opholde sig ved de bibelhistoriske Fortællinger og fremhæve det religiøse Moment, saa at Barnets Tanke henvendes derpaa og fylkes deraf, maa dette i de høiere Classer, hvor den hele aandelige Dannelsen er videre fremmet, og staaer paa et Overgangstrin, der ikke synes saa modtageligt derfor, og hvor Selvprøvelsen,

og dermed Tvivlen, begynder at vaagne, mere træde tilbage. Discipelens Interesse spandes her mere ved den nærmere Udvikling og Begrundelse af Læren selv, og denne bliver da Hovedsag. Man søger derfor hos de Ældre mere ved enkelte, af den siebliffelige Stemning hos Lærer og Elev fremskaldte, og altsaa leilighedsviis fremsatte Betragtninger, end ved stadigt og ligefrem at fremhæve det Religiøse, at skaffe Læren Indgang i Gemittet. At udvikle dette noiere behøves vist ikke, ligesom det ogsaa vilde være vanskeligt, da det saa særdeles meget beroer paa Lærerens Individualitet og Maade at undervise paa, og derfor ikke kan fremsattes ialmindelighed.

U. U. Breinholt, Th. Senger,
I A og B, II A og B, 5te Reacl. A og B. III A og B.

17. J. Wagtman,

IV. st. Cl., de 4 øverste Reaclasser.

Den historiske Underviisning i de studerende Classer.

Den historiske Underviisning indbefatter 3 Hovedkursus; dens Grundcharacter er i de nederste Classer **fragmentarisk**, i de mellemste **ethnographisk**, i de øverste Classer **synchronistisk**. **Det første Kursus** (IV stud. og III B) meddeler Historien fragmentarisk; **første Aar** er læst forfra til det vestlige romerske Riges Undergang; **andet Aar** Historien ud efter Kosods fragmentariske Historie. Discipelen skal ikke lære en Mængde Navne og Facta, men der skal bibringes ham Interesse og Sands for Historie, Lyst til at gaae videre, eller med andre Ord, han skal lære at lære Historie. Derfor gjenemgaaes her hele den historiske Aar saaledes, at de vigtigste Hvidepunkter af den træde frem og knyttes til Billedet af enkelte udmærkede Personligheder (det biographiske Element). Interessen og Lysten hos Discipelen

vækkes ved at gjøre Underviisningen saa tiltrækkende, som muligt, ved at tilføie en Deel, ikke altid reent historiske Begivenheder og Bemærkninger, afpassede efter hans i den Alder kun lidet udviklede Erkjendelse. **Det andet Cursus** (III A, II B, II A) meddeler Historien ethnographisk; **første Nar** er læst efter Kosovs Udtog af Historien den gamle Historie, Danmark og Norges Historie, **andet Nar** Sverrigs, Ruslands, Preussens, Polens, Ungarns, Tyrkiets, det østromerske Keiserdømmes, de asiatiske Staters og Frankrigs Historie til Huset Bourbon; **trede Nar** det Øvrige af Frankrigs, Englands og de øvrige europæiske Landes Historie. Ligesom det i forrige Cursus var Personlighederne, der udhævedes, saaledes er det her Folkene, der stienkes størst Opmærksomhed. Fremgangsmaaden er den, at Bogen følges, efterat de nødvendige Rettelser ere foretagne, undertiden er det endog anset nødvendigt at dictere Afskilligt til. Som Overgang til den i sidste Cursus brugte synchronistiske Methode har Læreren i II A dvælet ved de egentlig epochegjørende Begivenheder f. Ex. Folkevandringen, Korstogene, Reformationen, den franske Revolution o. s. v. Her er en Mængde Facta og Aarstal nødvendig for at understøtte Disciplenes Virken.

Det tredje Cursus (I B og I A) gjennemgaaer Historien flere Gange synchronistisk. Paa det foregaaende Dannelsenstrin er givet det Factiske i den politiske Historie, her træde mange nye Dele til, som før kun vare antydede, nemlig: Statsforfatningernes, Religionens, Videnskabernes og idethele Culturens Historie. Det er især i Timerne, at Discipelen af sit historiske Forraad skal lære at samle og sammenholde det Samtidige og forene til Eet, hvad der paa mange forffjellige Steder er antydet. Discipelen skriver i denne Afdeling historiske Afhandlinger, der i Overensstemmelse med Underviisningsmetoden ere saaledes indrettede, at de øve ham i at samle det, som i Lærebogen findes adspaltet paa mange Steder. For at give Discipelen saa megen Fasthed, som muligt, i Facta og Aarstal, og som et vigtigt Hjælpemiddel

for ham ved Repetitionen, skrives synchrontiske Tabeller over den hele historiske Tid. I Regelen leveres en Afhandling den ene Uge og Tabeller over et Afsnit af Historien den anden.

C. V. Rimestad.

G. A. Müller.

I A og B, II A, III B og IV stud.

II B og III A.

Den historiske Underviisning i Realclasserne.

Den historiske Underviisning i Realclasserne gaaer ud paa at meddele Disciplene en Oversigt over de mærkeligste Begivenheder og meest fremtrædende Puncter i Verdenshistorien og lære dem at kjende de Mænd, i hvis Liv de forskjellige Tidsalbre især affpeile sig. Underviisningen bliver altsaa her fragmentarisk=biographisk. Underledes forholder det sig med Fædrelandets Historie, her bliver den ei staaende ved at meddele enkelte Begivenheder, men den giver det Hele, den stræber at bibringe Discipelen en muligt klar Anskuelse af Fædrelandets Historie fra de ældste Tider indtil vore Dage.

Til denne Underviisning, der gaaer gennem de tre øverste Realclasser, er bestemt 3 Timer egentlig i 3^{die} Realclassse, 2 Timer i 2^{den} og 2 i 1ste Realclassse.

I 3^{die} Realclassse læses af Verdenshistorien forfra til Korstogene efter Kosods fragmentariske Historie, som lægges til Grund i alle tre Classer. Discipelen gjøres først bekendt med, hvad Historie er, i hvad Hensigt den læres, og hvilken Nytte den, rigtig opfattet, kan stifte, samt hvilke Forbringere der maae gjøres til den, der skal lære Historie; hertil anvendes den første Time. Discipelen maa vide, hvad han skal lære, og hvorledes det skal læres, inden han begynder paa Underviisningen selv. Derpaa meddeles ham i Korthed Underretning om, hvilke Lande de Gamle kjendte, Landene om Middelhavet og Landene i Asien. Til hver Læretime gennemlæser Discipelen et Stykke af sin Bog saaledes, at han kan gjengive det med egne Ord; Læretimen begynder med, at jeg fortæller

det Stykke, der er foresat til Lectie, og tilføier de Bemærkninger, der maae ansees nødvendige for at supplere Bogen, udhæver mærkelige Personligheder, og paaviser, hvad Lærerrigt denne eller hiin Begivenhed indeholder; Discipelen fortæller da efter mig; den samme Lectie læses til næste Time foruden et nyt Stykke, Enhver maa da erindre det, som er tilføiet, og Lectien ansees da først for at være lært. Saaledes fortsattes, at altid det Foregaaende læses med, der examineres altid i det engang Læste, om det end ikke er Lectie, og er et længere Pensum gjenneemgaaet, og det kan antages, at de Fleste i Classen have forstaaet det, examinere Disciplene hverandre i Slutningen af Timen i alt det hidtil Læste. I Slutningen af Aaret gjenneemgaaes Danmarks Historie forfra til Svend Estridsen; der benyttes ingen Bog, men Historien fortælles og repeteres bestandig, Discipelen har ingen Vanskelighed med at huske det Fortalte, han skriver ikke, kun maa han neiagtig kjende Kongerækken fra Smaarigernes Forening til Svend Estridsen. Discipelen er i dette Aar bleven gjort bekendt med de Veie, som Handelen gennem Oldtiden tog, indtil Kors-togene gjorde Forandring heri.

I **2den Nealclasse** læses af Verdenshistorien fra Kors-togene til Revolutionen i Frankrig; og af Danmarks Historie fra Svend Estridsen til den oldenburgske Stammes Thronbestigelse. Fremgangsmaaden er her den samme, som i foregaaende Klasse, enkelte Begivenheder, som Kors-togene og Rid-der-tiden (hvorom f. Ex. Fortællingen om en Turnering giver et Begreb), Reformationen, Trediveaarskrigen, udhæves mere og deres Indflydelse paa Verdensbegivenhederne paavises; til-lige faaer Discipelen et Begreb om de Opfindelser, der efter-haanden ere gjorte, derved, at en nogenlunde udførlig For-tælling ledsager deres Omtale. Ogsaa i denne Klasse tages Hensyn til Handels Gang og Historie. Danmarks Historie dicteres her i Korthed, det Skrevne rettes som dansk Stil tillige og tjener Discipelen istedetfor Bog. Saadanne historiske

Dictater skrives i Regelen hveranden Uge. Det Skrevne suppleres ved det mundtlige Foredrag.

I 1ste **Realclasse** læses fra Revolutionen til vore Tider og hele Historien repeteres, af Danmarks Historie fra den oldenborgske Stammes Thronbestigelse til vore Dage. Fremgangsmaaden er den samme. Over Danmarks Historie holdes i denne Classe et frit Foredrag, der har til Hensigt at meddele og fremhæve Alt, hvad der maa have Interesse for Enhver, der elsker sit Fædreland; saaledes faaer Discipelen her Underretning om Handelen, Fabrikvæsenet og de forskjellige Stænders Tilstand, om hvorledes Skjæbsteder ere opstaaede o. s. v. Denne Forelæsning over tillige Disciplene i at høre et Foredrag og opfatte det saaledes, at det kan udføres hjemme til en Afhandling, der tillige rettes som dansk Stiil. En saadan historisk Afhandling leveres hveranden Uge.

Underviisningen stræber at bibringe Discipelen Sands for Historien ved at gjøre den saa interessent, som muligt, at gjøre den dannende for Aand og Hjerte, ved at gjøre den saa lærerig, som muligt. Discipelen voves i at fortælle i Sammenhang, og for at opnaae dette, afbrydes han ialmindelighed ikke, før han er færdig med at fortælle et Stykke, da først gjøres han opmærksom paa sine Feil. Paa Orthoepien lægges al mulig Vægt; det paaføres nemlig, ikke blot at Discipelen udtaler Navnene rigtig*), men at han fortæller i et godt Sprog, at alle enkelte Ord træde frem hørlig og nøiagtig udtalte. Ved Underviisningen i Historie anvender jeg ligesom ved

*) Navnene i den gamle Historie og Geogr. skrive vi her i Skolen paa latin^{sk} Maade s. Gr. Eschylus, ikke Nischylus, og udtale dem med den latin^{sk} Accent s. Gr. Péricles. I den nyere Hist. og Geogr. bestræbe vi os her at udtale fremmede Navne saaledes, som de udtales i Landet selv, med Undtagelse af de allerberømteste, der have faaet ligesom et eget Navn paa Dansk s. Gr. Rom og Paris. Et særdeles brugbart Hjælpemiddel dertil er Aug. Müllers Wörterbuch der richtigen Aussprache ausländischer Eigennamen.

Underviisningen i Latin i 1de stud. Klasse den indbyrdes Exa-
mination. Streng alvorlig Orden ledsager Underviisningen,
Discipelen straffes ialmindelighed mere ved alvorlig Tiltale end
ved Anmærkninger.

Chr. Bartholin.

Den geographiske Underviisning i Skolen.

Den Opgave, som Skolen har sat sig at løse ved den
geogr. Underv., løses forskjellig paa de forskjellige Stadier af
Discipelens Udvikling, men altid efter en vis Plan, idet
Underv. indbefatter 3 Hovedkursus, hvoraf ethvert omfatter
det Hele.

Den geogr. Underv. begynder i 5te Realklasse og fort-
sættes igennem alle Klasser. **Paa dens første Stadie** i
5te og 4de Realklasse, der begge ere forberedende Klasser baade
til de stud. og Realklasserne, gennemgaaes det første Hoved-
kursus. **Det første Aar** (5te Realklasse) gøres Discipelen
bekjendt med de vigtigste Puncter paa Jordens Overflade, han
lærer at indsee, at Jorden er en Kugle, og sættes istand til
at orientere sig ved at lære visse Puncter og Linier at kjende
paa Overfladen, dog uden alle Beviser, reent historisk; dernæst
lærer han at kjende de 5 Verdensdele og Verdenshave med
deres vigtigste Underafdelinger, ligesom han ogsaa gøres bekjendt
med de vigtigste geogr. Benævnelser. Derpaa gennemgaaes
Europa efter G. M. Müllers Begyndelsesgrunde i Geogra-
phien. Det Physiske læres saaledes, at det med Aagtighed
kan gjengives ved hvert enkelt Land. De enkelte Lande læres
efter Bogen, og Discipelen maa af sit Forraad angive Landets
Grænser og naturlige Beskaffenhed, ligesom Stæder og Ind-
delinger læres efter den naturlige Beliggenhed. **Andet Aar**
(4de Realcl.) fortættles paa samme Maade med de øvrige
Verdensdele, og det Hele repeteres. Som Opmuntringsmiddel
bruges i disse Klasser at lade de flinkere Disciple deels sagte,

deels høit examinere de andre, ligesom de ogsaa i sidste Qvarteer af Timen, der er bestemt til at læse paa den næste Lectie (for at ingen, der skulde behøve en Anviisning, skal savne denne), sættes til at giennemgaae eller læse Lectien med de svagere, og, ligesom paa den ene Side de bedre sætte en Væge i at kunne faae Lov til at være Lærere, saaledes er det ogsaa ofte skeet, at en mindre flittig Dreng af Vægsfølelse er tilskyndet til en saadan Anstrengelse, at han fra Examinand er bleven Examinator. For end mere at tvinge Discipelen til at bruge sit Landkort, maa han, hver Gang han har lært et Land, hjemme i en lille Bog optegne dette Lands Grændser, Floder, Bjerge og Byer (efter Indbyggernes Antal). Det kan ikke noksom indskræpkes ham at bruge sit Landkort bestandig, derfor maa ogsaa Enhver have sit eget Atlas, som han kan bruge hele sin Skolegang igjennem*).

Det andet Cursus (IV stud. og III B) giver en Oversigt over Geographien efter en noget større Maalestof. **Første Aar** er læst Europa, **andet Aar** de øvrige Verdensdele. Her tages mere Hensyn til de physiske Forhold, og af de politiske kun til det Vigtigere; den naturlige Inddeling fastholdes bestandig, og kun saa meget af den politiske, som maa anses for aldeles nødvendigt. Discipelen gjøres bekendt med de forskjellige Menneskestammer og deres Opholdssteder, samt Jordens Producter efter deres almindelige Udbredelse.

*) Tidligere har det her været Brug, at Skolen forsynede Disciplene med Landkort, hverfer enhver aarlig erlagde 1 Rbd. til Skolens Bibliothek. Men da for omtrent 4 Aar siden de geographiske Lærere oplyste den skadelige Følge deraf, nemlig, at de fleste Disciple ikke havde noget Atlas og derfor ikke saa paa Landkort, naar de forberedte sig hjemme: afskaffedes hiin Afgift, og det blev bestemt, at enhver maatte anskaffe et Atlas, som han altid skulde have med i de geographiske Timer.

Paa dette Trin bruges Belschows Omarbeidelse af Munthes Geographie, Discipelen indstreges hvad der skal læres. Fædrelandet læses heelt, af de øvrige Lande kun det Vigtigste, Jødbyggerne kun til Stæder med 50,000 Jødb. og derover, til de historisk mærkværdige Stæder tages det nødvendige Hensyn.

Det tredie Cursus (III A, II B, II A og I Gl.) fuldender den geographiske Underviisning. I III A og II B bruges samme Bog som i de to foregaaende Classer, **første Aar** er læst Europa, **andet Aar** de øvrige Verdensdele. Det Physiske gennemgaaes noget fuldstændigere end i Bogen, de nødvendige Bemærkninger tilføies, for at supplere Bogen, især lægges Mærke til de historisk mærkværdige Stæder; den foregaaende Lectie læses altid med i Forbindelse med det nye Pensum; der repeteres idelig. I II A er læst Europas Geographie efter Riises Lærebog, i I^{te} Gl. de øvrige Verdensdele, og det Hele repeteret. De Forandringer og Forbedringer ere foretagne, som ere uomgængelig nødvendige, for at kunne bruge denne Bog; det Physiske er blevet gennemgaaet vidtløftig, hvor Forholdenes Natur ved sin Storhed eller Enkelthedernes Vigtighed har gjort det nødvendigt; mange Bemærkninger gøres til de climatiske Forhold og Landenes Producter, Handel o. s. v.

I de tre øverste Realclasser lægges Munthes Geographie ved Belschow til Grund. **Første Aar** (3^{die} Realcl.) gennemgaaes de vigtigste almindelige Sætninger af den mathematisk Geographie og Europa læses. **Andet Aar** (2^{den} Realcl.) læses Asien og Europa repeteres. **Tredie Aar** (1ste Realcl.) læses de øvrige Verdensdele, og det Hele repeteres. Ved Slutningen af hver Verdensdeel, hvor Talen er om Producter, Industrie, Handel, Manufacturer, maa Discipelen eftersee det i denne Henseende Mærkelige ved hvert Land. Naar det hele Cursus er tilende, gives en Fremstilling af de vigtigste Sætninger i den physiske Geographie, som Læren om Jordens og Vandets Bestanddele, Havets Strømninger, de

vigtigste Binde, Glimaterne og Aarsagerne til disses Forskjellighed; hertil anvendes 3 til 4 Timer.

C. V. Kimestad. G. N. Müller,
de stud. Cl. (II B og III A alle Realclasserne, II B og III A.
undtagne.)

Om Metboden i den mathematiske Underviisning i de stud. Classer.

Da der i Skoleprogrammet for forrige Aar er fremsat, hvor vidt der i hver Classe skrides frem i Arithmetiken og Geometrien, og derved tillige er viist, hvorledes disse to Discipliner deels følges jevnsideg med hinanden deels gribe ind i hinanden, saa er altsaa den vaesentligste Underretning om Metboden i den mathematiske Underviisning her i Skolen allerede given. For Fuldstaendigheds Skyld tilfoies her nogle Bemærkninger om Udskilligt, hvorved vor Fremgangsmaade afviger fra den meest almindelige.

Overgangen fra den første Underviisning i Regning til Underviisning i Arithmetik skeer i de saa kaldte Hovedregnings-Timer i de to nederste studerende Classer: her laeres de første arithmetiske Termini og Anvendelsen af Tegnene, idet at Oplosning, Sammenbringning, Omordning og Forfortning ved Udførelsen af de fire simpleste Regningsoperationer indvoes.

Underviisning i Geometrien begynder først i III A, altsaa med Disciple, som have lært Latin i to Aar, og hvis Alder omtrentlig vil være mellem 12 og 13 Aar. I denne Classe gennemgaaes kun de to første Capitler, men Correcthed saavel i den skrevne som den mundtlige Gjengiven fordres af Discipelen med fuld Strengthed. Forelobig Underviisning i geometrisk Tegning er ikke bleven anvendt.

U. J. Wagtmann.

Naar i den næste Classe man først har lært at tyde det arithmetiske Tegnsprog, begyndes paa Dvelse i at indfløde Opgaver i Ligninger og ved deres Behandling at søge Oplosningen. Dette er for Mange et critisk Tidspunct: Læreren

maa her vise Udholdenhed for at vænne den Uнге til at abstrahere. Han vil snart opdage, hvor himmelvid en Forskiel der er mellem det, ved mundtlig Examination ledende og rettende at bringe Discipelen til at naae et vist Maal, og det at overlade Discipelen til Anvendelse af egne Kræfter.

For dem, som regelmæssig have gennemgaaet de lavere Classer her i Skolen, pleier den mathematiske Underviisning i de høiere Classer ikke at være byrdefuld. Ivertimod præsteres det Fornødne af de Allerfleste uden nogen synderlig Anvendelse af Hjemmeslid. Skriftlige Udarbejdelser, som fordre større Tænkksomhed og Omhu, gives sædvanligst i egne dertil offrede Skoletimer. Forlanger man, at Udførelsen skal ske udenfor Skoletiden, gives for megen Anledning til, at fremmed Hjælp indblandes sig.

Den mathematiske Underviisning kan blive for censurformig, naar den for største Deel gaaer ud paa dagligdags Lectiehyren, hvorved Læreren kun besjæftiger sig med Gen, medens de Andre høre efter. Middel herimod er Udvidelse af Underviisnings-Gjenstanden, extensiv, i det man ikke indskrænker sig til at lære blot det Befalede, og intensiv, idet at Læreren optænker allehaande Combinationer og Anvendelser af det Lærte, som han enten kan lade de Bedre kappes om at komme tilrette med, eller fordre af den, der alt ved Examinationen har præsteret præstanda, som Betingelse for en udmærket god Character, uden at ændse hiint forslidte: "Det staaer ikke i Bogen" eller: "Det har vi aldrig faaet gennemgaaet." Disciplenes egne Bidrag i den Retning, var det endog kun en lidt forandret Præparation, en ny Retning i Bewiset, en simplere Maade at udtale en Sætning's Indhold paa, modtages altid forekommende. En anden Afverling foranlediges ved skriftlige Dvælses; Alle gives samme Opgave; naar en passende Tid er forloben, hvori de Bedre ere blevne færdige, gennemgaaer Læreren paa Skoletavlen det Forlangte, eller han giver de Bedre det Hverv at underrette Eftersølerne.

Der gives, selv i den laveste Sphære, adskillige Misgreb og Feiltagelser, som Erfaring snart viser den opmærksomme Lærer, at Alle, selv de bedre Begavede, i ubevogtede Dieblikke ere udsatte for. Her er det ikke tilstræffeligt løselig at rette; ogsaa den idelige Demonstreren trætter og sinker. Bedre tjent er man, efter vor Erfaring, med at vælge sig visse slaaende Exempler, hvorved det Urigtige især kan gøres paafaldende eller, om muligt, latterligt. Disse Exempler kan man nemlig ved enhver given Leilighed af den paagjældende Art be-
 raabe sig paa; og ere de først tilstræffelig indprentede i Huskommelsen, vil de nok senere just i Fristelsens Dieblik rinde i Hu og tjene som Afvisere. Skjensomhed vækkes ei hos Alle paa samme Maade; mangt et Hoved har godt af at have noget Empirisk at holde sig til for ei at synke.

Svenningsen.

Mathematisk i de to øverste Realclasser.

Efter i de foregaaende Classer mekanisk at have lært de fire første Regningsarter med hele og brudne Tal, indprentes Eleverne i anden Realclassse de første arithmetiske Termini samt Grundene for de brugte Fremgangsmaaders Rigtighed. Idet de gøres bekendte med Forkortninger og andre Lettelser, gives dem ved Udførelsen af en Mængde Regnestykker Leilighed til at opnaae den Sikkerhed, som de endnu maatte mangle. Herefter øves de i at regne med Decimalbrøker og Bogstaver, og naar de heri kunne opnaae den mekaniske Færdighed, tages der mindre Hensyn til en streng Beviisførelse, hvortil denne Classse endnu ikke er moden. Ingen Lærebog bruges. I første Realclassse repeteres det Lærte i mere udviklede og combinerede Opgaver. Senere læres Kvadratrodens Udbragning, Løsning og Opsættelse af Ligninger af første Grad med een og flere Ubekjendte, samt rene kvadratiske Ligninger. Da Underviisning i Mathematisk kun to Aar har været givet i Realclasserne, vil det Manglende af det, der fordres til Præ-

liminærexamen ved Universitetet, først ved næste Skoleaars Slutning kunne blive suppleret.

I Geometrie er i anden Realclasse læst det Samme som i forrige Aar, nemlig de to første Capitler af Svenningens Lærebog. Der arbeides naafdelig paa at vænne Discipelen til at udtrække sig kort og bestemt, og ligesom det Urigtige i Beviisførelsen gjøres ham indlysende ved de i Slutningens Følge fremkommende latterlige eller modsigende Resultater, saaledes søges idelig ved Indvendinger mod det Rigtige at frembringe Sikkerhed og Selvstændighed. Skriftlige Udarbejdelser udføres hjemme. I første Realclasse er foruden Repetition af det Gamle læst de tre næste Capitler til proportionale Linier. Under den mundtlige Examination søges at skjærpe Dømmekraften ved at fordre saadanne Opgaver besvarede, der staae i Forbindelse med den Lectie, der er lært efter Bogen. Paa Skolen ere mange Opgaver givne til skriftlig Besvarelse paa Tavlen, ligesom enkelte Udarbejdelser ere udførte hjemme.

Keith.

Regning i de ikke-studerende Classer.

I Forberedelsesclassen læres at skrive og læse Tal samt de fire Regningsarter i ubenævnte. I femte Realclasse A og B gaaes over til at behandle benævnte Tal saavel ved Resolutio, Reductio, som ved Anvendelsen af de fire Regningsarter. Efterat det Foregaaende i combinede Opgaver er repeteret, gjenemgaaes i fjerde Realclasse Læren om Brøk. Hertil bruges ikke Tavlerregning, da de Exempler, der opstilles til Regning for at oplyse det Lærte, ere saa lette, at de kunne udføres i Hovedet. I tredie Realclasse regnes paa Tavle de fire Species i Brøk, og tillige repeteres jævnlig Regning med benævnte Tal. Anden Realclasse beskæftiges med at regne Regula de tri i hele og brudne Tal, og i Slutningen af Aaret gjenemgaaes Rentesregning, Selskabsregning, Thara, Binden og Tab. I første Realclasse læres

Rjederegning, Beretregning, Arbitrageregning, at calculere efter opgiven Factura, at opgjøre en Conto Courant, Disc-
conto Beregning. Desuden gives Opgaver i den almindelige
Regning, som udføres baade paa Skolen og hjemme. Hoved-
regning havees een Time ugentlig i alle Classerne.

Lærebog bruges slet ikke.

Reith.

Kaasch.

Forberedelsesscl. og 5te Realcl. B.

De 5 øverste Realcl.

Underviisning i Naturhistorie.

Til Grund for den naturhistoriske Underviisning i Borger-
dydsskolen paa Elyn lægges Krøyers "Naturhistorisk Læsebog
for Begyndere"; jeg har af den i det forløbne Aar med alle
Classer læst Zoologien, med nogle heelt, med nogle kun til-
deels, og derved stedse benyttet den paa følgende Maade. Jeg
har fornemmelig lagt Vægt paa, at Disciplene lærte de al-
mindelige Egenskaber, der characterisere hver Række, Klasse,
Familie eller Art blandt Dyrene, saaledes at de paa det
Bestemteste vidste, hvilke Egenskaber et Dyr skulde have, for
at høre under den ene eller den anden Afdeling, og at de,
naar jeg viste dem et Dyr i Afbildning, kunde udfinde, til
hvilken Afdeling det henhørte; paa den Maade troede jeg, at
de baade bedst lærte Grundtrækkene af Naturhistorien, og til-
lige bedst uddannede deres Tænkeevne; — og netop som Mid-
del til at øve Tænkeevnen troer jeg, at Naturhistorien, saa-
ledes anvendt, kan blive af lige saa stor Bigtighed, som Ma-
thematiken og mange andre Videnskaber. Desuden lod jeg
dem stedse lære, hvilke enkelte Dyr der i Bogen vare anførte
under de forskjellige Arter, især forsaavidt jeg havde Leilighed
til at forevise dem, og det var mig for det Meste temmelig
let, da Skolens Bibliothek indeholder en ikke ringe Samling
af Afbildninger herhen hørende. Disse Afbildninger benyttede
jeg da stedse saaledes, at jeg, naar jeg omtrent i de første
 $\frac{2}{3}$ Dele af Timen havde examineret det foresatte Pensum igjen-

nem og fortalt Disciplene forskjellige dertil hørende Ting, som kunde bidrage til at gjøre dem det noget tørre Compendium interessantere, — i Resten af Timen viste dem de Dyr, vi den Dag havde læst om, og samtidig dermed gjorde dem opmærksomme paa de Eiendommeligheder, vi paa Ufbildningerne saae hos disse Dyr. Naturligviis forsømte jeg ikke tillige bestandig at fastholde i deres Hufommelse Betydningen af de indre Organer hos Dyrene, som vi kom til at tale om.

Valentin Schmidt.

Naturlære.

I anden Nealclasse gjennemgaaes een Time ugentlig Læren om Legemernes almindelige Egenskaber. Da ingen Lærebog findes, der er passende for Børn i den Alder, anvendes i Begyndelsen Dictat, dog saaledes, at Disciplene med egne Ord nedskrive de Exempler, der fortælles dem for at oplyse det Dicterede. Af det, der saaledes i Timen opskrives, udarbejdes hjemme en Afhandling, og hver tredie Time repeteres ved Examination, hvad der i de to foregaaende er gjennemgaaet. Naar Disciplene nogenlunde have overvundet den Vanskelighed, hurtig og med den fornødne Orden og Nøiagtighed at kunne nedskrive, hvad der iforveien er sagt dem, bliver kun det dicteret, der falder dem vanskeligt at forstaae, eller som kun kan gives i korte og bestemte Udtryk.

I første Nealclasse fortjattes Underviisningen omtrent paa samme Maade. Imidlertid kan her gaaes langt hurtigere tilværks, da deels Færdigheden i at skrive er større, deels den høiere Udvikling og den erhvervede Øvelse gjør det mindre vanskeligt for Disciplene at samle det Sagte og med egne Ord nedskrive det paa Papiret. I almindelighed foretages saa meget ad Gangen, som kan beholdes i Hufommelsen, uden at selve Hovedmomenterne eller Forbindelsen mellem dem tabes, eller som ifølge dets naturlige Sammenhæng ikke kan adskilles, naar det tydeligt skal opfattes. For at Disci-

plene saa lidt som muligt skulle benytte sig af selve Lærerens Udtryk, gjentages det Sagte flere Gange med Forandring i Foredraget, og naar det da kan antages, at Tankegangen fuldkommen er opfattet, gjøres et Ophold, i hvilken Tid Disciplene nedskrive det Foredraget; derefter oplæse nogle, hvad de have skrevet, og der gives da baade dem og de andre Leilighed til at udfylde det Manglende eller rette det Urigtige. Til Gjenstande for Underviisningen vælges saadanne Afsnit af Naturlæren, der kunne opvække Interessé hos Disciplene, og som de senere i deres forskjellige Stillinger kunne have almindeligt Fordeel af at have lært. I dette Aar er foredraget Læren om Varmen og flydende Legemer, samt Dampmaskinens Indretning og Theorie.

Reith.

Underviisningsmaaden i Calligraphie.

Ved Underviisningen i Skrivning har jeg altid holdt for, at den Grund, hvorpaa der skulde bygges, var, at Discipelen først lærte at skrive gode Bogstaver; var dette opnaaet, vilde Forbindelsen af Bogstaverne let følge. Erfaring har ogsaa lært mig, at det hos de Allerfleste var Tilfældet, og jeg har derfor altid ladet Disc. skrive Bogstaver, indtil disse vare af den Beskaffenhed, at jeg ikke behøvede at frygte for, at de igjen skulde tabe den rette Form. Flere, der af Mangel enten paa Lyst eller Evne ikke have været at bringe frem, har jeg for Rettskrivningens Skyld maattet lade begynde paa Sammenkrift tidligere, end jeg ønskede. Ved den Methode: strax at lade Disc. begynde paa Sammenkrift, troer jeg vel, at der i kortere Tid tilveiebringes en læselig Skrift, men der indtræffer sikkert en temmelig lang Periode, i hvilken Disc. enten blive staaende paa samme Punct eller gjøre en meget ringe Fremgang. Calligrapher dannes ikke paa den Maade. Efter enkelte Bogstaver lader jeg Disc. skrive Staveller eller korte Ord som en Overgang til Sammenkriften. Table

bruger jeg i saa kort Tid, som muligt, da det upaatvivlelig giver en tung Haand. Saalænge jeg kan overkomme det, skriver jeg for, men naar Discipelantallet tager til, maa jeg indskrænke mig til dem, der ere meest tilbage. I Forstningen holder jeg altid over, at Forskriften nye efterlignes, lader Disc. selv angive Forskjellen mellem Forskriften og det af ham selv Skrevne, fremhæver Feilene og viser ham, hvorledes det skal være; senere, naar Haanden vinder i Fasthed, og der viser sig nogen Selvstændighed, unddrager jeg ham gjerne Tvangen.

I 4de Nealclasse begyndes med at skjære Penne (ialm. hver 14de Dag). Første Gang lader jeg 4 Disciple ad Gangen komme hen til mig, viser dem gjentagne Gange, hvorledes Pennen skal skjæres, angiver dem de Egenskaber, den skal have, og de Feil, der bør undgaaes. Næste Gang maa enhver Disc. medbringe 2 nye Penne, som han paa egen Haand i Timen maa skjære, og som da af mig blive rettede. I de følgende Glasfer maa alle Disciple, med Undtagelse af nylig indkomne, selv skjære deres Penne *).

Sr. Jørgensen.

Underviisning i Calligraphie i de tre øverste Nealclasser.

Mine aldeles uforberedte Elever begynde først med at skrive Streger. Stillingen og Afstanden af disse Streger betegnes med fraatliggende verticale Paralleler, Størrelsen med horizontale lige. De skrives med en langsplittet, ikke for spids Pen, som holdes imellem Tømmelfingeren og Pegefingeren; Mellemfingern understøtter den, de to andre Fingre holdes bvide, saaledes at Haanden hviler paa den lille Finger og Haandleddet. Eleven lægger sin Skrivebog aldeles lige for sig, sætter sig selv lidt til venstre Side af Bogen, holder den

*) Brug af Staalpenne er forbudt.

venstre Haand deels nederst paa venstre Side af denne, deels paa Pulsen, for at han kan understøtte Brystet; Kroppen og Hovedet holdes saa meget, som muligt, opreist, for at have et frit Overblik over Bogen.

Fra Stregerne gaae de over til Grundtrækkene af Alphabeterne. Disse ere for det lille danske Alphabet: m n c r l og for det lille latinske: m n c og j. Som Grundtræk for de store danske Bogstaver kan man kun nævne G, og for de store latinske: A C og J, men med mange Afvigelser.

Fra de afledede Bogstaver gaae Eleverne over til Bogstaver i alphabetisk Orden, og naar de have faaet Færdighed i disse, begyndes paa Sammenskrift.

Da jeg her i Skolen kun underviser i de tre øverste Realclasser og saaledes ikke modtager nogen Begynder, følger heraf, at jeg ikke der kan anvende det Foransførte i sin hele Udstrækning. Sædvanlig lader jeg Eleven gjenngaae et Par Alphabeter, før han gaaer over til Sammenskrift.

Denne bestaaer først af enkelte Ord, siden af sammenhængende Sætninger. Den danske Skrift skrives paa een Linie, den latinske imellem to og i tre forskjellige Størrelser: smaat, mellem og stort. Den store latinske Skrift, der ogsaa anvendes ved de enkelte Bogstaver, er den første og sidste Øvelse. Ved den vinder Haanden i Færdighed, da enhver Feil, ved Bogstavernes større Form, tydeligere fremstiller sig for Øiet.

Læreren's Forskrift danner stedsse den øverste Linie. Afstanden - imellem Ordene, saavel som det Rum, ethvert Ord skal optage, bestemmes ved lodrette verticale Paralleler. Her indskræpes tillige Forholdet imellem Bogstaverne, der gaae ovenfor og nedenunder Linien — saavel de med stiv Nedstreg som de med rund Opstreg — og de store Bogstaver.

Efter denne Øvelse, som Eleven først forlader, naar han har opnaaet en fuldkommen Færdighed deri (hos mig sjelden før han er færdig til at gaae over i 1te Realklasse) begynder han paa Forskrifter. Disse bestaae af smaa Sen-

tentjer, Anecdoter &c., eller Handelsdocumenter og Brevformer i de forskjellige Slags Skrift; adskillige indeholde Alphabeter og Tal, hvilke Eleverne hyppig vende tilbage til. Med de forskjellige Slags Skrift afverles i den Orden, at der for hver dansk Side skrives een latinsk, men at der i den latinske Skrift regelmæssig afverles med smaat, mellem og stor Latinsk. Hovedprincippet her er ved Flid og Opmærksomhed at komme Forskriften saa nær som muligt. En velstreven Linie er mig kjerere end en maadelig Side. Naar Eleverne kunne skrive smukt, tillader jeg dem at skrive uden Linier, Begyndelsen have de alt gjort i Stillebøgerne. Her komme de ovenfor givne Regler om Stillingen &c. Eleven til Nytte. Naar han nye iagttager disse, saavel hvad Pennens og Kroppens Holdning angaaer, som Bogens Leie, og tillige har et frit Overblik over sin Skrift, vil han snart opnaae Færdighed i at skrive lige uden Linier.

Sluttelig bemærkes, at mine Elever øves jævnlig i Pennestjæring, indtil de selv kunne skrive en god Pen.

P. Kruse.

I den Overbeviisning, at Calligraphie ikke tilstrækkelig vil kunne fremmes ved de enkelte Skrivetimer, Skolen kan yde, opmuntrer jeg Disciplene i alle Classer — med Undtagelse af de 3 øverste stud. Classer — til sluttig at skrive hjemme, og Skrivelarerne ere, skjøndt det ikke er dem til liden Uleilighed, altid villige til at laane enhver Discipel Forskrifter, som han da, naar han har Tid og Lyst, hjemme kan øve sig efter. Foruden den Fremgang i Skrivning, som derved nærmest tilsigtes, vindes tillige, at den Discipel, som en eller anden Dag maatte have for Lidet at bestille — hvilket i en Skole er uundgaeligt, naar man ikke vil overlæsse de svagere — kan have en passende Befjæstigelse, og at Forældre eller Foresatte, naar en Dreng altfor hurtig foregiver, at han er færdig med sine Lectier, hjemme kunne holde ham til dette Arbeide.

For at det kan blive kjendeligt, hvor megen Ild Enhver viser i denne Retning, efterseer vedkommende Skrivelærer eengang ugentlig alle Hjemmeskrivebøgerne, og tildeler efter Sidernes Antal og Skriftens Godhed et vist Antal Plus'r, som ved Maanedens Slutning kan have nogen Indflydelse paa Discipelens Nummer i Classen.

Det er en almindelig og ikke ugrundet Klage, at Drengene ved den megen Stilefkrivning fordærve deres Haand, da det ikke kan ventes, at enhver Lærer i Sprog og Videnskaber tilstrækkelig vil eller kan paasee, at Disciplene skrive smukt og ordentligt. For Noget at bøde derpaa, bestemtes her i Skolen 1828, at alle skriftlige Arbejder skulle eftersees og bedømmes af Læreren i Skrivning. Et saadant Eftersyn finder ialm. Sted hveranden Uge. Desuden fastsattes, at samtlige skriftlige Arbejder ved alle Examina skulle classeviis indleveres til mit Eftersyn. Dette sker ogsaa i Regelen; men da det, efterat Skolen er voxet saa betydeligt, ikke er mig muligt at gienemgaae dem alle, har jeg i de senere Aar været nødt til enten at anmode en eller anden Lærer, som dertil især synes stiftet, om at yde mig Bistand, eller til ved nogle Dvartalsexamina blot at lade mig bringe et Par Disciples Arbejder fra hver Klasse. Ved Hovedexamen erholder Enhver en Character for Orden i skriftlige Arbejder. Paa samme Tid, som hiue Bestemmelser toges, bekendtgjordes ogsaa, for at underrette baade Lærere og Disciple om, hvilke Fordringer der gjøres, for at de skriftlige Arbejder kunne ansees for ordentlige, et **Reglement for skriftlige Arbejder**, som — efter nogle Gange at være revideret og lidt forandret — her aftrykkes. Hvis Noget finder disse Bestemmelser smaalige og pedantiske, hvilket neppe kan undgaaes, trøster jeg mig ved, at Ministeriet i Berlin har udstedt lignende for de preussiske Gymnasier, og at dette billiges af Rector Bugge II, S. 39 ligesom og af Rector Nielsen i hans Program. Aarhus 1841. S. 32.

Reglement for skriftlige Arbejder.

1.

Til Alt, hvad der skrives til Skolen, bruges ordentlig indheftede Bøger. Disse Bøger skulle have forskjellig Farve paa Omslaget, nemlig:

Latinsk Stilebog	4 ^{to}	lyseblaa,
Latinsk Stilerettelsesbog	8 ^{vo}	lyseblaa,
Latinsk Notebog	8 ^{vo}	marmoreret,
Græsk Stilebog	4 ^{to}	brun,
Dansk Stilebog	4 ^{to}	gul,
Recensionsbog	4 ^{to}	brandgul,
Tydsk Stilebog	4 ^{to}	lyserød,
Fransk Stilebog	4 ^{to}	mørkeblaa,
Engelsk Stilebog	4 ^{to}	lyseblaa,
Historisk Afhandlingsbog	4 ^{to}	mørkerød,
Geographisk Optegnelsesbog	8 ^{vo}	mørkerød,
Mathematisk Afhandlingsbog	4 ^{to}	grøn,
Physisk Afhandlingsbog	4 ^{to}	marmoreret,
Skrivebog	4 ^{to}	violet,
Tegebog		mørkeblaa.

2.

Gierens Familienavn skrives uden paa Bogen øverst oppe paa høire Side; er Farven mørk, paa et hvidt Skilt midt paa Siden.

3.

Den første Side af Bogen selv anvendes til Titel, som angiver Bogens Indhold, Gierens fulde Navn og Klasse, Tiden, naar Bogen begyndes, og dens Nummer, som regnes fra det nye Skoleaars Begyndelse.

4.

Enhver Side i Bogen maa have en Margen, som indeholder omtrent $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ af Sidens Brede, og anbringes med Blyant. Skrive- og Tegnebøger behøve ingen Margen.

5.

Ved Slutningen af ethvert Pensum tilføies i Margen Datum i Korthed saaledes f. Ex. d. $\frac{1}{8}$ 41 (d. 10de Juni 1841).

6.

Enhver Bog forsynes med Trækpapiir af Bogens Størrelse, hvorpaa Cierens Navn er skrevet.

7.

Bøgerne maae holdes rene for uvedkommende Striverier og Tegninger, for Klatter og Smuds, og ingen Radering anvendes.

8.

Linierne skulle anbringes i passende Afstand fra hinanden og hverken begynde for høit oppe eller ende for langt nede mod Randen af Siden.

9.

Bogstaverne, der høre til samme Ord, maae saavidt muligt være forbundne.

10.

Imellem de forskjellige Ord maa Afstanden være, som det Rum, et **n** indtager; er der et Interpunctionstegn imellem dem, som det, et **m** udfordrer.

11.

Enhver maa vænne sig til at sætte Priffer over **k** og **i** og Tødler over **ö**, **ø** og (det danske) **u**, samt ikke udelade Bindetegnet ved Enden af en Linie, naar et Ord skal deles. Over (det latinske) **u** maa ingen Tøddel sættes.

12.

Sl og fl maae ikke skrives i eet Træk.

Underviisningsmaaden i Tegning.

I den nederste Klasse beffestiges først Eleven med at tegne rette Linier, for derefter at gaae over til Hetsch's Elementar-Fortegninger, som i de første Blade indeholde Anvendelse af rette Linier til geometriske og andre Figurer. Siden

gaaes over til Cirkellinier og krumme Liniers Anvendelse til Grundrids af Eleven bekjendte Ting, Ornamentter og Rosetter, Alt uden Lineal og Passer, i den Hensigt at opnaae Sikkerhed i Haanden og øve Diet for bestemte Forhold. Derefter tegnes efter Træmodeller i Sammensætninger, som afvekle med Gipsafstøbninger af Ornamentter, begge Dele meest i Contour, dog ogsaa undertiden med Skygge, og i øverste Realclasse, tildeels i 2den, efter schatteerte Dyr og Landskabs For- tegninger.

I det hele blive Forbillederne givne efter enhver Elevs større eller mindre Anlæg.

U. P. Solbeck.

Om Underviisningen i Gymnastik og Svømning.

Hidindtil har det været saaledes her i Skolen, som jeg berettede i mit Program for ifjor, at der i 5 Sommermaaneder gaves Underviisning i Gymnastik for alle Disciple, som ikke fra Forældre eller Formyndere medbragte skriftligt Dnske om Fritagelse. Svømning fandt Sted i 3 Maaneder for Alle, der ønskede at deeltage deri.

Men under 9de Febr. d. A. modtog jeg en Skrivelse fra Directionen for Universitetet og de lærde Skoler, hvori den — ifølge Indberetning fra Gymnastikdirecteuren, Professor Nachtegall — gjør mig opmærksom paa, at den gymnastiske Underviisning i Borgerd. paa Chavn langt fra drives i det Omfang, som ved alle andre lærde Skoler og Institutter baade er foreskrevet og i Virkeligheden bragt i Udførelse.

Dette har foranlediget mig til — da jeg selv fuldkommen erkjender Vigtigheden af, at Legemet uddannes tilligemed Aanden — atter og atter at overveie, hvorledes de Hindringer, der her i Skolen have været for almindelig Deeltagelse i Gymnastik, kunne bortryddes. Da jeg derved er kommen til det Resultat, at det ikke kan skee, uden at Gymnastiktimerne for-

deles imellem de øvrige Timer, vil det i det nye Skoleaar blive saaledes indrettet, at hver Klasse for sig faaer 2 Timer ugentlig Underviisning i Gymnastik, undtagen i de 3 Maaneder, da Svømning træder istedet derfor, saaoft Veiret maatte tillade det*). De Disciple, der — ifølge Lægeattest — ikke kunne deeltage i Gymnastik eller Svømning, ville paa anden Maade blive beskæftigede, og Skoletiden vil hver Dag blive 6 Timer**), undtagen i Forberedelsesklassen.

Paa Grund af disse Forandringer, vil den maanedlige Betaling for en Discipel her i Skolen blive forhøiet med 2 Rb ℓ fra 1te Aug. 1841, men særskilt Betaling for Gymnastik og Svømning ophøre***).

Om Forholdet mellem Realclasserne og de studerende Classer her i Skolen.

Af og til er det kommet mig for Dre, at Nogle nære den Tro eller idetmindste ville bibringe Andre den, at de stud. Classer her i Skolen vel fortjene Ære, men at Realclasserne ere mindre gode. I den Henseende finder jeg mig foranlediget til at erklære, at der i dem benyttes aldeles samme Midler til at frembringe Flid, Orden og Sædelighed; at der anvendes ikke mindre Omhu paa at vælge de bedste Lærere, det er muligt at faae, og at det for en stor Deel ere de samme, som med Held undervise i de studerende Classer. Iøvrigt have vi deri, at Disciplene i de ikkestud. Classer ere tiltagne meget mere end i de studerende Classer, det bedste Beviis for, at den

*) Dog vedbliver Svømningen i August Maaned d. A. i de for denne Sommer fastsatte Timer fra 5—6.

***) De, der ikke læse Hebraisk, ville i de hebraiske Timer blive underviste i Græsk.

****) Saavidt jeg veed, er hos Prof. Nielsen Betalingen for Gymnastik 6 Rbd. om Aaret, hos Prof. Mariboe 9 Rbd. om Maaneden *quart.*

omtalte Mening ikke er den almindelige; idet sidste Halvaar have endog de iftestuderende været flere end de studerende.

At der dog ialmindelighed præsteres Mindre i Realcl., grund der sig ikke paa Noget, der er eiendommeligt for denne Skole. Dertil regner jeg ikke blot, at fordetmeste de Dreng, der have de bedste Anlæg og meest Interesse for videnskabelig Bestjæftigelse, blive bestemte til Studeringer, men ogsaa, at Realclassernes Disciple som oftest for tidlig forlade Skolen. Efter Confirmationen have de fleste ingen No paa sig, inden de komme ind i en eller anden practisk Virksomhed; de Allersleste gaar ud af Skolen, inden de have lært, hvad de kunne lære i vor øverste Realclasse; ikke saa gaar endog ud af den næstøverste, uden at de Principaler, de skulle til, forlange Mere. En betydelig Hindring for høiere Realclasser troer jeg at finde deri, at de fleste Principaler i de første Aar pleie at bruge Comptoirister til mangehaande, vel nødvendige, men meget underordnede Forretninger, som de selv vilde finde det upassende at paalægge En, der ikke blot var fuldvoksen, men ogsaa dem selv overlegen i Kundskaber og Dannelse. De befrygte — maaskee ikke ganske uden Grund — at et saadant Menneske vilde have altfor mange "Prætensioner".

Dog er det vel muligt, at det Meget, der i de senere Aar er skrevet hos os om denne Gjenstand, lidt efter lidt vil gjøre nogen Forandring i Folks Anskuelse; og det forekommer mig, at jeg i de sidste Aar undertiden har mærket Spor deraf*).

Udsælsomt vilde det vistnok være, om Regjeringen kunde udfinde visse Rettigheder, der kunde tilstaaes dem, som i en

*) Dog er det værd at lægge vel Mærke til, hvad Rector Bugge i sit berømte Værk paa flere Steder anfører om høiere Realskoler og almindeligt 1 D. p. 208. "I alle Stater, som jeg har besøgt, har jeg uden Undtagelse overalt iagttaget den mærkværdige Kjendsgjerning, at de øvre Classer af en saadan for det rene praktiske Element blottet Realanstalt deels have staaet tomme, deels været forholdsmaessigen høist ubetydeligt frequenterede".

Realskole havde erholdt en høiere Dannelse og absolveret det hele Cursus; thi det er unegteligt, at de Iffestuderende savne det Incitament, som de Studerende have i Ex. Art., der er dem ligesom et bestemt Maal.

Hos os ville herefter de, der udgaae fra den øverste Reall., efterat de ved Hovedexamen have faaet idetmindste mg. til Hovedcharacter, erholde et Modenhedsbeviis, der træder istedetfor det Testimonium, som de modtage, der dimitteres til Universitetet, og deres Navne ville blive indførte i det næste Aars Program.

Forsvar for Læsetiden her i Skolen.

Allerede ifjor fandt jeg det overslødigt at forsvare vor Læsetid, og undlod det derfor; iaar er det maaskee endnu overslødigere, da baade Metropolitanaskolen og Prof. Nielsens Borgerdyds-skole have fulgt det givne Exempel, og Rector Flemmer ogsaa har erklæret sig for kun at gaae i Skole eengang om Dagen. Dog vil jeg — for at holde det Løfte, jeg ifjor gav i Fortalen til mit Indbydelseskrift — her fremsætte de Grunde, som bestemte mig til at fastsætte denne Læsetid, og som endnu efter mere end 5 Aars Erfaring synes mig gyldige.

Disciplene spare betydelig Tid ved kun eengang om Dagen at gaae til og fra Skolen; thi de fleste have en temmelig lang Vej; ja for nogle, der boe paa Frederiksberg eller endnu længere borte, vilde det være vanskeligt — om ikke umuligt — at besøge Skolen to Gange daglig.

Den Tid, de saaledes vinde, kunne de Flittige anvende paa deres Studier, til at udarbejde deres Stile og andre skriftlige Arbejder, til at repetere og udfylde Huller, der maatte være i deres Kundskab, til at modtage Privatunderviisning i Musik og andre Ting, der ikke ere Gjenstande for Underviisning paa Skolen, og endelig — hvad vi ansee for meget vigtigt — faaer Enhver Leilighed til friere at kunne beskæftige

sig med Fag, hvorfor han just maatte have fortrinlig Interesse, eller til at uddanne en eller anden Færdighed, hvortil han især maatte føle Anlæg. ”Men de, der ikke have Lyst til at bestille Noget”, vil maaskee Nogen indvende, ”de faae desto mere Tid til at tænke paa alleslags slette Streger.” Dertil svare vi, at Disciplene nu læse lige saa mange Timer paa Skolen, som før; det er altsaa blot den Tid, der tilbragtes paa Gaden, de have vundet, og det er dog sandsynligt, at en Dreng ialmindelighed er i bedre Selskab hjemme hos sin Familie, end naar han uden Opsyn driver omkring paa Gaden — især om Aftenen — og, hvis han har Lyst til noget Urigtigt, just kan slutte sig til dem, der meest ligne ham selv i Tænkemaade. Det er umuligt for hvilkensomhelst Skole at føre et tilstrækkeligt Tilsyn med Disciplene paa deres Vej til og fra Skolen, og vi tage ikke i Betænkning at nævne det som en Fordeel ved den nu hos os bestaaende Læsetid, at saavel Skolen som Forældrene kunne være sikke for de Misligheder, der altid ere at befrygte, naar en talrig Mængde Drengene i mørke Aftener gaae hjem fra Skolen.

Heller ikke er den diætetiske Grund uvigtig, at en Discipel nu, naar han kommer hjem, i No kan nyde sin Middagsmad. Tidligere maatte han løbe fra Skolen, skyndsomt mætte sig, som oftest læse over paa sine Eftermiddagslectier og derpaa atter løbe for at komme tidnok til Skolen. Hvor mange derved have lagt Spiren til Sygelighed i deres følgende Liv, er det umuligt at afgjøre; rimeligt er det, at de ikke ere faa.

Ogsaa vil det vel være en temmelig almindelig Erfaring, at en Dreng for sine Studeringer ikke har megen Nytte af Fritiden om Middagen. Aften og Morgen gjør han Regning paa den Tid, som om den var meget betydelig, ihvorofte han end har erfaret, at han om Middagen enten ikke er oplagt til at læse med Anstrengelse, eller at der komme andre Forstyrrelser, som hindre ham; saaledes vannes han let til at afhjæfte endeel af sine Lectier.

Som mindre betydelige Grunde, der dog fortjene at tages i Betragtning, vil jeg anføre følgende. Spisetiden i Kjøbenhavn har i de senere Aar — idetmindste blandt de Classer af Indvaanere, hvorfra Skolen meest kan vente Disciple — trukket sig noget ud. Ved den Skoletid, vi nu have, kunne altsaa Disciplene ialmindelighed spise sammen med deres Forældre, hvilket i de allerfleste Tilfælde vil være tjenligere for dem end at spise alene. Om endog en og anden Familie ifølge gammel Skik eller af andre Grunde spiser tidligere, da kan det dog antages idethale at være mindre besværligt for en Huusmoder at sætte Mad af til en Søn, der endnu ikke er kommen fra Skolen, end at skaffe ham Mad for Husets almindelige Spisetid.

Dgsaa antage vi, at det er en Behagelighed baade for Unge og Gamle, at Forældrene nu kunne lade deres Sønner om Eftermiddagen deeltage i Familiens Fornøielser, kjøre i Skoven osv., uden at Skolen forsømmes. Vist er det, at Forsømmelser og Anmodninger om at maatte udeblive fra Skolen af saadanne Grunde nu ere meget sjeldnere.

Siger Nogen, at han vel erkjender, at der ere adskillige Fordele ved kun at læse eengang om Dagen, men at det er grusomt at lade Drengene sidde 6 Timer i Mad paa de haarde Skolebænke: giver jeg ham fuldkommen Ret deri, men benegter, at det er Tilfældet hos os. Imellem hver Time er et Ophold af omtrent 10 Minutter, hvori alle Disciplene — med Undtagelse af 1te studerende Klasse A og B, som der indrømmes meer Frihed, og af dem, der paa Grund af Svagelighed have erholdt speciel Fritagelse — ere forpligtede til at gaae ned paa Pladsen. Da vi have det Held, at vor Legeplads næsten altid er tør, endog naar det nylig har regnet, saa have de, der føle Trang til at røre sig, en ypperlig Leilighed til at tumle sig, løbe, gaae og staae efter deres Tilbøielighed, og de, der ikke have Lyst, blive opmuntrede til at lege med og bevæge sig.

Det, der meest vakte Betænkelse hos os, førend vi begyndte med denne Forandring, var Frygt for ikke at kunne holde Disciplenes Opmærksomhed vedlige i saa mange Timer; vi troe at have gjort den Erfaring, at vor Frygt var uden tilstrækkelig Grund. Meget bidrager vel dertil — foruden de omtalte 10 Minutter — at Lærerne og Underviisningsfagene i Regelen timeviis skifte; og om der endog hos En og Anden maatte bemærkes lidt mere Sløvhed i de sidste Timer, have vi dog Grund til at antage, at de Allersleste **da** ere bedre disponerede til Anstrengelse, end de i forrige Tider vare efter at have spist og løbet en lang Vej eller leget paa Pladsen; thi deraf fulgte idetmindste ofte enten Sovnighed eller en Dvergiveness, som ikke var modtagelig for Underviisning.

I hvilken Alder bør man begynde paa Latinen?

Dette Spørgsmaal har i de senere Aar ofte været opkastet baade i Tydskland og hertillands, især med Hensyn til, hvorlænge Realclasser kunne være forenede med studerende uden Skade for noget af Partierne. Jeg for min Deel anseer en Alder af omtrent 10 Aar for den hensigtsmæssigste; thi jeg kjender Intet, der saa passende og alsidig øver og styrker en Drengs aandelige Kræfter imellem 10 og 14 Aar og gjør ham saa skicket til at modtage al anden Underviisning, som just den latinske Grammatik, naar den bliver godt lært, det vil sige, naar han ikke blot holdes til at lære Bogens Ord uagtig, men ogsaa til med Forstand at anvende det Lærte. Derfor er Skolens Plan saadan, at en Dreng med almindelige Anlæg og nogenlunde stadig Flid i 7 à 8 Aar kan afsluere sit Cursus og være moden til Universitetet.

Uf denne Grund opfordrer jeg indstændigt de Forældre, der maatte have bestemt deres Sønner til Studeringer og agte at betro os dem, til ikke at opsætte det for længe. Ikke sjelden have vi fra Efterslægtsselskabets og andre Real-

skoler modtaget Disciple, der i en Alder af 12, 13, 14 eller 15 Aar skulde begynde at studere; vel hved det ialmindelighed, at de havde faaet nogen Underviisning i Latin enten i Skolen eller hjemme; men det befandtes somoftest saa utilstrækkeligt, at de maatte begynde i den nederste studerende Klasse. Er det nu fortrinlige og til Studeringer vel stikkede Hoveder, da kunne de vel gjøre sig Haab om at springe over en eller anden Klasse; skøndt Erfaring har lært os at gjøre det sieldnere og sieldnere, især siden vore Klasser ere blevne ectaarige. Men er det, hvilket naturligviis hyppigst er Tilfældet, almindelige Hoveder, eller maaskee endog afgjort maadelige, da pleier jeg at fraraade dem at begynde paa Studeringer; vedblive de med deres Dnsse, optages de vel; men det trækker sig ofte saalange ud for dem, at de tabe Taalmodigheden og — paa Grund af deres Alder — overtale deres Forældre til at lade dem privat dimittere. Ved betydelig Bengeopoffrelse kunne de saaledes maaskee slippe igjennem ved Ex. Art. 1 eller 2 Aar tidligere, end om de vare forblevne i Skolen; men fordetmeste bliver det dem vanskeliggere godt at tage de følgende Examina ved Universitetet. Vist er det, at deres Dannelse ikke bliver saa grundig eller fuldstændig.

Skoleefterretninger.

I Skolens Lærerpersonale have siden den forrige Beretning adskillige Forandringer fundet Sted. Inden dette Skoleaars Begyndelse fratraadte Hr. Fuldmægtig **C. C. Möhl**, Hr. Lic. Theol. **C. Nothe**, Hr. **J. C. Schjødte**, Hr. Cand. Theol. **P. W. J. Giesing**, Hr. Pastor **D. Pontoppidan**. I Aarets Løb ere fratraadte Hr. Pastor **Joh. W. Møller** og Hr. Cand. Theol. **S. Hänfshell**.

De nye Lærere, der ere komne i disses Sted, ere: Hr. Cand. Theol. **M. M. Breinholm**, Religion og Dansk i I A og B, II A og B; Bibelhist. 5te R. A og B.

- Hr. Stud. Theol. **Chr. Bartholin**, Historie i de 3 øverste Realcl., Latin i IV stud. Cl.
- Hr. Stud. Theol. **Hans Petersen**, Lydst i 5^e Realcl. B.
- Hr. Stud. Med. **C. Valentin Schmidt**, Naturhist. i Realcl. 3, 4, 5 A og B.
- Hr. Cand. Theol. **G. S. Winther**, Hebraisk i I A og B, II A.
- Hr. Cand. Philos. **G. Fistaine**, Engelsk i 1ste, 2^{den} og 3^{die} Realcl.

I Lektionsplanen har kun været ubetydelige Forandringer: i I A er 1 Time tagen fra Latin og lagt til de hebraiske; i II A har Skrivetimen været anvendt til Hebraisk; i 1ste og 2^{den} Realcl. er den naturhistoriske Time lagt til de matematiske.

-
- Sidste Efteraar dimitteredes til Universitetet 14, som alle erholdt Hovedcharacteren laudabilis. Deres Navne ere:
- Th. Schulz, en Søn af Hr. Commandeur-Capitain, Told-inspecteur Schulz i Weile.
- L. C. Luren, en Søn af afd. Commandeur-Capitain P. M. Luren paa Dokken.
- P. B. G. Gundel, en Søn af Hr. Fuldmægtig Gundel i Kbhavn.
- P. H. T. Dall, en Søn af afd. Justitsraad, Postmester Dall i Kbhavn.
- D. C. A. Winge, en Søn af Hr. Cancelliraad Winge i Kbhavn.
- C. A. Henningsen, en Søn af Hr. Vice-Consul Henningsen paa Ghavn.
- A. P. T. Juel, en Søn af afd. Capitain i Sæetaten Juel i Kbhavn.
- C. C. Høfs, en Søn af Hr. Dampskibscapitain Høfs i Kbhavn.
- H. P. B. Mønster, en Søn af Hr. Rathhusforvalter Mønster i Kbhavn.

- C. N. Struckmann, en Søn af Hr. Assessor, Portcontrolleur Struckmann i Kbhavn.
 T. C. Heiberg, Søn af Hr. By- og Herredsfoged Heiberg i Søby.
 C. T. Brass, en Søn af afd. Fuldmægtig Brass paa Thavn.
 N. Engelhart, en Søn af Hr. Stiftsprovst Engelhart i Balterup.
 H. B. Christensen, en Søn af Hr. Christensen, islandsk Kjøbmand paa Thavn.

Discipline, som ifjor vare 244 (128 i de stud. Cl., 116 i de iftestuderende), ere nu 261 (130 i de stud. Cl., 131 i de iftestuderende). De ere fordeelte i følgende Classer.

1 ^{ste} studerende Klasse	A	har	17	Disciple.
—	B	—	17	—
2 ^{den}	A	—	20	—
—	B	—	21	—
3 ^{die}	A	—	16	—
—	B	—	17	—
4 ^{de}	—	—	22	—
1 ^{ste} Realclasse	—	—	13	—
2 ^{den}	—	—	15	—
3 ^{die}	—	—	22	—
4 ^{de}	—	—	22	—
5 ^{te}	A	—	22	—
—	B	—	20	— *)
Forberedelsescl.	—	—	17	—

*) Denne Klasse fem til efter sidste Hovedexamen og har idethede lært det Samme, som 5te Realcl. A.

Næste Aar ville følgende Lærebøger blive benyttede:

Forbcl.

Hjorts d. Borneven (2^{den} Udg.).

5te Aaalcl.

Hjorts d. Borneven (2^{den} Udg.). Krossings Schema til Grammatik (2^{den} Udg.). Sammes poet. Læseb. 1te Deel. Sammes Opgaver til Dvelse i Stiil. Hallagers t. Læseb. Herslebs mindre Bibelhist. G. A. Müllers Begyndelsesgrunde i Geogr. Et Atlas. Kroyers Naturhist.

4de Aaalcl.

Hjorts d. Borneven. Krossings Schema. Sammes poet. Læseb. 1te Deel. Sammes Opgaver til Dvelse i Stiil. Hallagers t. Læseb. Borrings Manuel de langue française (4de Udg.). Herslebs mindre Bibelhist. Balles Lærebog. G. A. Müllers Begyndelsesgrunde i Geogr. Et Atlas. Kroyers Naturhist.

3^{die} Aaalcl.

Hjorts d. Borneven. Krossings Schema. Riises større t. Læseb. Hallagers t. Læseb. Borrings Manuel. Deichmanns fr. Gram. Mariboers Stories of Englands history. Sammes eng. Formlare. Herslebs mindre Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament. Kosods Historiens vigtigste Begivenheder (Udg. 1810). Munthes Geogr. ved Velschow (8de Dplag). Et Atlas. Kroyers Naturhist.

2^{den} Aaalcl.

Hjorts d. Borneven. Riises større t. Læseb. Hjorts t. Grammatik. Grønbergs Stiilovelsesbog for Begyndere. B. Bjerrings fr. Læseb. Sinnetts Elementarbuch d. eng. Sprache. Mariboers eng. Læsebog efter en ny Methode. Sammes eng. Formlare. Herslebs mindre Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament. Kosods Historiens vigtigste Begiven-

heder. Munthes Geogr. v. Velschow. Et Atlas. Svenning-
sens Geometrie. Jürgensens Arithmetik (2^{den} Udg.).

1te Recalcl.

Hjorts d. Borneven. Krigs belærende Darstellungen.
Hjorts t. Gram. Gronbergs større Stiiløvelsebog. Hermann
u. Büchner Handbuch d. n. fr. Sprache u. Litt. prof. Theil.
B. Bjerrings fr. Læsebog. Deichmanns fr. Gram. Hed-
leys Gleanings. The vicar of Wakefield. Mariboës eng.
Læseb. efter en ny Methode. Sammes Formlarer. Herslebs
mindre Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament.
Kofods Historiens vigtigste Begivenheder. Munthes Geogr.
v. Velschow. Et Atlas. Svenningsens Geometrie. Jürgens-
sens Arithmetik (2^{den} Udg.).

IV stud. Cl.

Madvig's lat. Gram. Borgens lat. Læsebog. Riises
større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Borrings Manuel. Deich-
manns fr. Gram. Herslebs større Bibelhist. Balles Lære-
bog. Det Nye Testament. Kofods Historiens vigtigste Be-
givenheder. Munthes Geogr. v. Velschow. Et Atlas.

III B.

Madvig's lat. Gram. Borgens lat. Læsebog. Riises
større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Gronbergs Stiiløvelsebog
for Begyndere. B. Bjerrings fr. Læseb. Deichmanns fr.
Gram. Herslebs større Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye
Testament. Kofods Historiens vigtigste Begivenheder. Munthes
Geogr. v. Velschow. Et Atlas. Jürgensens Arithmetik
(2^{den} Udg.).

III A.

Madvig's lat. Gram. Cornelius Nepos. Langes gr.
Gram. (3^{die} Udg.). Sammes Materialier (2^{den} Udg.). Riises
større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Gronbergs Stiiløvelsebog
for Begyndere. B. Bjerrings fr. Læsebog. Borrings Læseb.
for Mellemklasserne (3^{die} Udg.). Deichmanns fr. Gram.

Herlebs større Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament. Kofods Udtog (7de Udg.). Munthes Geogr. v. Velschow. Et Atlas. Svenningsens Geometrie. Jürgensens Arithmetik (2^{den} Udg.).

II B.

Madvigs lat. Gram. Ciceros Taler (Madvigs Udg.). Casar om den galliske Krig. Langes gr. Gram. Sammes Materialier. Rungs større t. Læsebog. Hjorts t. Gram. Ideler u. Nolte Handbuch d. fr. Sprache u. Litt. prof. Th. Deichmanns fr. Gram. Herlebs større Bibelhist. Fogtmanns Lærebog. Kofods Udtog. Munthes Geogr. v. Velschow. Et Atlas. Svenningsens Geometrie. Jürgensens Arithmetik (2^{den} Udg.).

II A.

Madvigs lat. Gram. Ciceros Taler. Livius 1ste og 2^{den} Bog. Langes gr. Gram. Homers Iliade. Rungs større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Ideler u. Nolte Handbuch d. fr. Sprache prof. Theil. Deichmanns fr. Gram. Herlebs større Bibelhist. Fogtmanns Lærebog. Kofods Udtog. Munthes Geogr. v. Velschow. Svenningsens Geometrie. Jürgensens Arithmetik (2^{den} Udg.).

I A og B.

Madvigs lat. Gram. Cicero om Taleren (Henrichsens Udg.). Horats. Livius 1ste og 2^{den} Bog. Virgils Æneide. Ciceros Taler. Langes gr. Gram. Homers Iliade. Xenophons socratiske Mærkværdigheder. Herodots Enterpe. Rungs større t. Læsebog. Hjorts t. Gram. Hermann u. Büchuer Handbuch d. u. fr. Sprache u. Litt. prof. Theil. Deichmanns fr. Gram. Herlebs større Bibelhist. Fogtmanns Lærebog. Et græsk Testament. Kofods Udtog. Munthes Geogr. v. Velschow. Et Atlas. Svenningsens Geometrie. Jürgensens Arithmetik (2^{den} Udg.). Genesis. Lindbergs Hovedregler af den hebr. Gram.

Schema over den aarlige Examen.

1te studerende Klasse A α.

- Fredagen 9de Juli, 7—10 Latinsk Stil.
 3½—6 Latinsk Oversættelse.
 6—8 Arithmetik skriftlig.
- Løverdagen 10de Juli, 7½—10½ Historisk Afhandling.
 3½—6 Fransk Stil.
 6—8 Geometrie skriftlig.
- Mandagen 12te Juli, 7½—10½ Religions Afhandling.
 3½—6 Tydsk Stil.
-
- Fredagen 16de Juli, 11—12½ Bibelhistorie.
 12½—2 Arithmetik.
- Løverdagen 17de Juli, 4—6 Græsk.
 6—8 Historie.
- Mandagen 19de Juli, 4—5½ Tydsk.
- Tirsdagen 20de Juli, 8—9½ Hebraisk.
 9½—11 Religion.
- Onsdagen 21de Juli, 8—9½ Geometrie.
 9½—11 Fransk.
 4—5½ Geographie.
 5½—7½ Latin.

1te studerende Klasse A β.

Skriftlig Examen eens med foregaaende Afdelings.

-
- Fredagen 16de Juli, 4—6 Historie.
 6—8 Græsk.
- Løverdagen 17de Juli, 1—2½ Hebraisk.
- Mandagen 19de Juli, 8—9½ Arithmetik.
 9½—11 Fransk.
 11—12½ Geometrie.
 12½—2½ Latin.

- Tirsdagen 20de Juli, 11—12½ Bibelhistorie.
12½—2 Geographie.
- Onsdagen 21de Juli, 11—12½ Tydsk.
12½—2 Religion.

1te studerende Klasse B.

- Fredagen 9de Juli, 7½—10½ Religions Afhandling.
3½—6 Latinsk Oversættelse.
6—8 Geometrie skriftlig.
- Lørdagen 10de Juli, 7—10 Latinsk Stil.
3½—6 Tydsk Stil.
6—8 Arithmetik skriftlig.
- Mandagen 12te Juli, 7½—10½ Historisk Afhandling.
3½—6 Fransk Stil.
-
- Fredagen 16de Juli, 10—12 Geometrie.
12—2½ Latin.
- Lørdagen 17de Juli, 8—10 Græsk.
- Mandagen 19de Juli, 10—12 Hebraisk.
12—2 Religion.
- Tirsdagen 20de Juli, 8—10 Fransk.
10—12 Tydsk.
4—6 Bibelhistorie.
6—8 Arithmetik.
- Onsdagen 21de Juli, 8—10 Geographie.
10—12 Historie.

2^{den} studerende Klasse A.

- Fredagen 9de Juli, 7½—10½ Dansk Stil.
3½—6 Fransk Stil.
6—8 Geometrie skriftlig.
- Lørdagen 10de Juli, 7—10 Latinsk Oversættelse.
3½—6 Tydsk Stil.
6—8 Arithmetik skriftlig.
- Mandagen 12te Juli, 7—10 Latinsk Stil.
-

Fredagen	16 ^{de}	Juli,	11½—2	Tydsf.
			5½—8	Religion og Bibelhistorie.
Lørdagen	17 ^{de}	Juli,	11½—2	Geometrie.
			5½—8	Arithmetik.
Mandagen	19 ^{de}	Juli,	11—2	Historie.
			5½—8	Fransf.
Tirsdagen	20 ^{de}	Juli,	10—12½	Geographie.
			6—8	Hebraisk.
Onsdagen	21 ^{de}	Juli,	8—11	Latin.
			11—2	Græsk.

2^{den} studerende Klasse B.

Fredagen	9 ^{de}	Juli,	7—10	Latinsk Oversættelse.
			3½—6	Tydsf Stil.
			6—8	Arithmetik skriftlig.
Lørdagen	10 ^{de}	Juli,	7½—10½	Dansk Stil.
			3½—6	Fransf Stil.
			6—8	Geometrie skriftlig.
Mandagen	12 ^{te}	Juli,	7—10	Latinsk Stil.
<hr/>				
Fredagen	16 ^{de}	Juli,	4—6	Arithmetik.
			6—8	Fransf.
Lørdagen	17 ^{de}	Juli,	8—10½	Latin.
			10½—12½	Geographie.
			12½—2½	Tydsf.
Mandagen	19 ^{de}	Juli,	5½—8	Geometrie.
Tirsdagen	20 ^{de}	Juli,	9½—12	Græsk.
			5½—8	Historie.
Onsdagen	21 ^{de}	Juli,	4—6½	Religion og Bibelhistorie.

3^{die} studerende Klasse A.

Fredagen	9 ^{de}	Juli,	11—2	Latinsk Stil.
Lørdagen	10 ^{de}	Juli,	11—2	Latinsk Oversættelse.
Mandagen	12 ^e	Juli,	11—2	Dansk Stil.

Fredagen 16 ^{de}	Juli, 11—1	Latin.
	1—2½	Geographie.
Lørdagen 17 ^{de}	Juli, 8—10	Religion og Bibelhistorie.
	10—11½	Græsk.
	11½—1	Fransf.
	1—2½	Historie.
Mandagen 19 ^{de}	Juli, 4—5½	Arithmetik.
Tirsdagen 20 ^{de}	Juli, 10½—12	Geometrie.
	12—1½	Tydsf.

3de studerende Klasse B.

Fredagen 9 ^{de}	Juli, 11—2	Latinsk Oversættelse.
Lørdagen 10 ^{de}	Juli, 11—2	Latinsk Stil.
Mandagen 12 ^{te}	Juli, 11—2	Dansk Stil.
<hr/>		
Fredagen 16 ^{de}	Juli, 12—2	Religion og Bibelhistorie.
Lørdagen 17 ^{de}	Juli, 4—5½	Fransf.
Mandagen 19 ^{de}	Juli, 11—12½	Tydsf.
	12½—2½	Latin.
	4—5½	Geographie.
Tirsdagen 20 ^{de}	Juli, 8—9½	Arithmetik.
	4—5½	Historie.

4de studerende Klasse.

Lørdagen 10 ^{de}	Juli, 4½—7	Dansk Stil.
Mandagen 12 ^{te}	Juli, 9½—11	Proveskrivning.
	3½—6	Latinsk Stil.
<hr/>		
Fredagen 16 ^{de}	Juli, 4—6	Fransf.
	6—8	Tydsf.
Lørdagen 17 ^{de}	Juli, 4—6	Dansk.
	6—8	Arithmetik.
Tirsdagen 20 ^{de}	Juli, 12—2½	Religion og Bibelhistorie.
Onsdagen 21 ^{de}	Juli, 12—2½	Latin.
	5½—8	Historie og Geographie.

1te Mealclasse.

- Fredagen 9de Juli, 9½—11 Proveskrivning.
11—2 Tydsk Stiil.
- Løverdagen 10de Juli, 11—2 Fransk Stiil.
4½—7 Mathematik skriftlig.
- Mandagen 12te Juli, 11—2 Engelsk Stiil.
3½—6 Dansk Stiil.
6—8 skriftlig Regning.
-
- Fredagen 16de Juli, 10—11½ Naturlære.
4—5½ Dansk.
- Løverdagen 17de Juli, 10—11½ Religion og Bibelhistorie.
4—5½ Arithmetik.
- Mandagen 19de Juli, 8—9½ Fransk.
9½—11 Geometrie.
4—5½ Engelsk.
- Tirsdagen 20de Juli, 12½—2 Regning.
4—5½ Tydsk.
- Onsdagen 21te Juli, 5½—7 Geographie.
7—8½ Historie.

2^{den} Mealclasse.

- Fredagen 9de Juli, 11—2 Fransk Stiil.
- Løverdagen 10de Juli, 9½—11 Proveskrivning.
11—2 Engelsk Stiil.
- Mandagen 12te Juli, 11—2 Tydsk Stiil.
6—8 Dansk Stiil.
-
- Fredagen 16de Juli, 8—9½ Tydsk.
9½—11 Fransk.
4—5½ Historie.
- Løverdagen 17de Juli, 4—5½ Engelsk.
- Mandagen 19de Juli, 12½—2 Arithmetik.
- Tirsdagen 20de Juli, 4—5½ Naturlære.
5½—7 Geometrie.
7—8½ Religion og Bibelhistorie.
- Onsdagen 21de Juli, 4—5½ Regning. — Endvidere :

Onsdagen 21de Juli, 5½—7 Danff.
7—8½ Geographie.

3^{die} Realclasse.

Mandagen 12te Juli, 8—9½ Prøveskrivning.
9½—11½ Danff Stiil.
11½—1½ Tydff Stiil.

Fre dagen 16de Juli, 5½—8 Religion og Bibelhistorie.

Løvdagen 17de Juli, 5½—8 Fransff.

Mandagen 19de Juli, 8—10½ Tydff.
10½—12½ Regning.
5½—8 Geographie.

Tirsdagen 20de Juli, 8—10½ Historie.

Onsdagen 21de Juli, 8—10½ Engelff.
10½—12½ Danff.
12½—2½ Naturhistorie.

4de Realclasse.

Mandagen 12te Juli, 8½—12½ { Orthographie.
Tydff Stiil.
12½—2 Prøveskrivning.

Fre dagen 16de Juli, 8—10 Naturhistorie.
10—12 Regning.

Løvdagen 17de Juli, 5½—8 Tydff.

Mandagen 19de Juli, 8—10½ Geographie.

Tirsdagen 20de Juli, 12—2½ Fransff.

Onsdagen 21de Juli, 8—10½ Danff.
10½—1 Religion og Bibelhistorie.

5te Realclasse A.

Mandagen 12te Juli, 11—12½ Prøveskrivning.
12½—2½ Orthographie.

Fre dagen 16de Juli, 8—11 Danff.

Løvdagen 17de Juli, 8—10½ Geographie.
10½—1 Bibelhistorie.

Mandagen 19de Juli, 5½—8 Tydff.

Tirsdagen 20de Juli, 4—6 Regning.
6—8 Naturhistorie.

5te Realclasse B.

Mandagen 12te Juli, 8—9½ Prøvefrivning.
9½—11½ Orthographie.

Fredagen 16de Juli, 8—10 Geographie.

Løverdagen 17de Juli, 10—12½ Danst.
12½—2½ Naturhistorie.

Mandagen 19de Juli, 8—10 Lydst.
4—6 Regning.
6—8 Bibelhistorie.

Forberedelsesclassen.

Fredagen 16de Juli, 8—10 Regning.

Løverdagen 17de Juli, 8—10 Læsning.

Tirsdagen 20de Juli, 8—10 Danst.

Skoleunderviisningen ophører for 1ste studerende Classe A og B Løverdag Middag den 3^{die} Juli, — og for de øvrige studerende Classer samt for 1ste og 2^{den} Realclasse Torsdag Middag den 8de Juli, — for 3^{die}, 4de og 5te Realclasse A og B Løverdag Middag den 10de Juli, — for Forberedelsesclassen Dnsdag Middag den 14de Juli.

Udfaldet af Examen vil fra 1ste August være ophængt paa Skolen, og hvilke Bøger der bruges i hver Classe, vil kunne sees af dette Skrift Pag. 69—71.

Torsdagen den 15de Juli Kl. 10 prøves de til Optagelse i Skolen bestemte Disciple.

Torsdagen den 12te August Kl. 8 begynder Underviisningen i det nye Skoleaar.

Til at overvære Examen indbyhdes ikke blot Disciplenes Forældre men ogsaa enhver Anden, der maatte have nogen Interesse for Skolen.